

การประกันภัยรถยนต์

รถยนต์เป็นพาหนะที่อำนวยความสะดวก และให้ประโยชน์แก่มนุษย์ในด้านการคมนาคมขนส่งเป็นอย่างมาก แต่ความสะดวกสบายที่ได้รับก็อาจนำมาซึ่งความเสียหาย ที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ฉะนั้น เพื่อเป็นการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นหน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้องจึงพยายามหาวิธีทางที่จะลดการเกิดอุบัติเหตุให้ได้มากที่สุด แต่การป้องกันมิให้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเลย ย่อมเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ อย่างไรก็ตามบุคคลที่เกี่ยวข้องก็มีทางที่จะบรรเทาความเสียหายที่เกิดแก่ตนได้ ด้วยการจัดให้มีการประกันภัยขึ้น

การประกันภัยรถยนต์ เป็นการประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดแบบของความสมบูรณ์ของสัญญาไว้ ฉะนั้น การประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ เมื่อคู่กรณีแสดงเจตนาเสนอสนองถูกต้องตรงกัน กล่าวคือ เมื่อผู้เอาประกันภัยแสดงเจตนาทำประกันภัยกับบริษัทและหากบริษัทตกลงสนองรับการทำประกันภัยแล้ว สัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา แม้บริษัทจะยังมีได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย

ประเภทของการประกันภัย

การประกันภัยรถยนต์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้ เป็นการประกันภัยที่ใช้มาแต่ดั้งเดิมในประเทศไทย ซึ่งในการประกันภัยประเภทนี้จะคุ้มครองความรับผิด และความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดในระหว่างการใช้หรือการขับขี่ของบุคคลใดๆ ก็ตาม ที่ใช้หรือขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ ภายใต้อาณัติ เงื่อนไข และข้อยกเว้น ที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย

ในการทำประกันภัยประเภทนี้ มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเบี้ยประกันภัย ดังนี้

- ลักษณะการใช้รถยนต์ เช่น การใช้ส่วนบุคคล รับจ้างสาธารณะ เพื่อการพาณิชย์ เพื่อการพาณิชย์พิเศษ
- ขนาด น้ำหนักบรรทุก หรือจำนวนผู้โดยสารของรถยนต์
- อายุรถยนต์
- กลุ่มรถยนต์

2. การประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้ เป็นการประกันภัยที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ในประเทศไทย โดยหลักการที่สำคัญสำหรับการประกันภัยประเภทนี้ คือ จะคุ้มครองความรับผิด หรือความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตาม แม้ความรับผิด หรือความเสียหายต่อรถยนต์จะเกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดแต่อย่างใด บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น เพียงแต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบ

เสียหายส่วนแรกด้วย ส่วนความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบในจำนวนเงิน ความเสียหายส่วนแรก และความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบในจำนวนเงิน ความเสียหายส่วนแรกนั้น จะได้กล่าวต่อไปเมื่อถึงส่วนความคุ้มครองนั้น ๆ

ในการทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่นั้น ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อ ผู้ขับขี่ที่ได้รับความคุ้มครองได้ถึง 2 คน แต่จะระบุคนเดียวก็ได้

ในกรณีที่ระบุ 2 คนนั้น การคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย จะใช้ผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงสูงเป็น ฐานในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ซึ่งปัจจัยที่ใช้เป็นตัวกำหนดความเสี่ยงสำหรับการประกันภัยระบุชื่อ ผู้ขับขี่ เพิ่มเติมจากการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็คือ อายุของผู้ขับขี่

โดยมีการแบ่งช่วงอายุของผู้ขับขี่จากช่วงที่มีความเสี่ยงน้อยไปยังช่วงที่มีความเสี่ยงภัย มาก เป็น 4 ช่วงอายุ ดังนี้

- อายุ 36-50 ปี
- อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป
- อายุ 25-35 ปี
- อายุ 18-24 ปี

สำหรับรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยจะนำมาทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้นั้น จะต้อง เป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลเท่านั้น รถยนต์ที่ใช้รับจ้างสาธารณะ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือใช้เพื่อ การพาณิชย์พิเศษ ไม่สามารถทำประกันภัยประเภทดังกล่าวได้ ดังนั้น รถยนต์ที่จะสามารถทำประกันภัย ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ จึงจำกัดไว้เพียง 3 ประเภทเท่านั้น คือ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสาร ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

ประเภทความคุ้มครอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า การประกันภัยรถยนต์ในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และการประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยประเภทใดก็ตาม ต่างก็จะแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนเหมือนกัน ดังนี้

1. ความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลัก ซึ่งจะแบ่งเป็น

1.1. ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ในส่วนความคุ้มครองนี้ บริษัท ผู้รับประกันภัยจะเข้ามารับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก หากว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น แก่บุคคลภายนอกนั้น ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งความคุ้มครองในส่วนนี้ จะแบ่งเป็น

(ก) ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก

ความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกนี้ ได้นำเอาความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บ มรณะ (บจ.) และความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อ ผู้โดยสาร (ผส.) เดิม มารวมเป็นความคุ้มครองเดียว ดังนั้น บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครอง ในส่วนนี้ จึงรวมถึงทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่บนรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสาร

อยู่ในหรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 (ก)

- ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ
- คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ลูกจ้างในทางการที่จ้างของผู้ขับขี่นั้น

สำหรับจำนวนเงินคุ้มครองในส่วนของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยนี้

จะคุ้มครองเฉพาะจำนวนเงินค่าเสียหายส่วนที่เกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งอาจจะเป็นจำนวนเงินส่วนที่เกิน 50,000 บาท หรือส่วนที่เกิน 80,000 บาทก็ได้ แล้วแต่ว่าความเสียหายนั้นจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถสูงสุดเท่าใด

นอกจากนั้นจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อคนและต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ที่ระบุไว้ตามความคุ้มครองส่วนนี้นั้น หมายถึง จำนวนเงินความรับผิดชอบสูงสุดของบริษัทสำหรับความคุ้มครองในส่วนนี้โดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนความคุ้มครองอื่น ฉะนั้น จะไม่มีการนำเอายอดเงินความคุ้มครองส่วนอื่น มาหักออกจากจำนวนเงินความคุ้มครองในส่วนนี้ เช่น หากกรมธรรม์ระบุความคุ้มครองในส่วนนี้ไว้ว่า “ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. 100,000 บาท/คน 10,000,000 บาท / ครั้ง” ต่อมารถยนต์คันดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุชนผู้อื่นถึงแก่ความตาย คิดเป็นค่าเสียหายตามมูลละเมิดได้ 200,000 บาท เมื่อทายาทของผู้เสียชีวิตได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาเต็มจำนวน 80,000 บาทแล้ว บริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์นี้จะนำเงินจำนวน 80,000 บาทที่ทายาทได้รับมาแล้ว มาหักออกจากจำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาทตามกรมธรรม์นี้ เพื่อที่จะชดเชยเพียง $100,000 - 80,000 = 20,000$ บาท ไม่ได้ บริษัทซึ่งรับประกันภัยตามกรมธรรม์นี้จะต้องจ่ายเต็มจำนวน 100,000 บาท

ในส่วนของความคุ้มครองชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกนี้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกนั้นเป็นความรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้ขับขี่ ซึ่งมีใช้ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม บริษัทก็ยังคงผูกพันรับผิดชอบต่อความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบในจำนวนความเสียหายส่วนแรกเอง ดังเช่นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตาม (ข) ทั้งนี้ เนื่องจากความคุ้มครองนี้ เป็นความคุ้มครองส่วนที่เกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงถือเสมือนเป็นความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองอยู่แล้ว

(ข) ความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

บริษัทจะรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

แต่ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 (ข)

- ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ

คู่สมรส บิดามารดา บุตร ของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุมครอบครอง

- เครื่องซัง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าวอันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์
- ทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และไปเกิดอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ผู้ขับขี่นั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้ในกรมธรรม์แล้ว บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเต็มจำนวน แต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกไปเต็มจำนวนแล้ว บริษัทสามารถเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกจากผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยได้ตามจำนวนที่จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 2,000 บาท

ในส่วนของความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกตาม 1.1 นี้ ได้มีการตัดข้อยกเว้นเรื่องใบอนุญาตขับขี่ออก ดังนั้น แม้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเต็มจำนวน และจะเรียกจำนวนเงินที่ตนได้จ่ายไปคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลังไม่ได้ด้วย ซึ่งจะต่างจากร่างเดิมที่บริษัทสามารถปฏิเสธความรับผิดชอบในส่วนความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้ ขณะที่ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย บริษัทจะต้องชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อนแล้วจึงมาเรียกจำนวนเงินที่ตนจ่ายไปคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง

ความคุ้มครองต่อรถยนต์

เดิมในส่วนความคุ้มครองต่อรถยนต์จะมีการจัดความคุ้มครองตามประเภทของภัยที่จะเกิดแก่รถยนต์ออกเป็น 6 ความคุ้มครอง ได้แก่ ความคุ้มครองที่เกิดจากภัย

- การชน (กช.)
- ลักทรัพย์ทั้งคัน (ลท.)
- ลักทรัพย์ทั้งคันโดยลูกจ้าง (ลจ.)
- ลักทรัพย์อุปกรณ์ (ลอ.)
- จลาจล (จจ.)
- ภัยอื่น

โดยผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อความคุ้มครองตามประเภทของภัยที่ตนมีความเสี่ยงได้ ซึ่งหากผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองภัยใดไว้ ก็จะมีการออกเอกสารแนบท้ายยกเว้นความเสียหายที่เกิดจากภัยนั้นไว้ แต่เมื่อมีการปรับโครงสร้างอัตราเบี้ยกันภัยใหม่ในครั้งนี้ ได้มีการจัดแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

1.2 ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์นี้ จะไม่มีการแยกซื้อ หรือไม่ซื้อภัยหนึ่งภัยใดดังเช่นแต่ก่อน ดังนั้นความเสียหายต่อรถยนต์ไม่ว่าจะเกิดจากภัยที่เดิมเรียกว่า การชน จลาจล หรือภัย

อื่นใดก็ตาม ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในส่วนนี้ (เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้) โดยบริษัทจะ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อ ความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์

ในกรณีที่เป็นการทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว หากรถยนต์คันดังกล่าวไปเกิด อุบัติเหตุพลิกคว่ำหรือมีการชนเกิดขึ้น ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคล ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็ยังคงผูกพันต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ภายใต้ เงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง เป็นจำนวน 6,000 บาท เว้นแต่ ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัย สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

สำหรับข้อยกเว้นในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นขณะขับขี่ โดยบุคคลที่ไม่เคยมี ใบอนุญาตขับขี่นั้น จะไม่นำมาใช้บังคับสำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิด อุบัติเหตุเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ขับขี่ดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณารับประกันภัย จากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการขับขี่ จึงตกลงรับประกันภัยไว้ ฉะนั้น เมื่อ เกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะที่มีผู้ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบความสามารถในการขับขี่อีก แม้โดยข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ระบุชื่อนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทยกขึ้น มา ปฏิเสธความรับผิดชอบได้

1.3 ความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ความสูญหายในที่นี้จะรวมถึงความสูญหายทั้งคัน (ลท.เต็ม) สูญหายแต่บางส่วน (ลอ.เต็ม) และไม่ว่าจะสูญหายจากการลักทรัพย์ของลูกจ้าง (ลจ.เต็ม) หรือบุคคลใดเป็นผู้ลักทรัพย์ก็ตาม ก็ จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ทั้งสิ้น จะไม่มีการแยกข้อภัยที่ได้รับความคุ้มครองเป็น ลท. ลอ. ลจ. ดัง เช่นแต่ก่อนอีกต่อไป สำหรับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์เกิดไฟ ไหม้ หรือสูญหายไป

ความคุ้มครองในส่วนนี้นอกจากจะคุ้มครองการสูญหายแล้ว ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดจากไฟไหม้ด้วย โดยไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผล มาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่น ใดก็ตาม

ในส่วนของความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภท ระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และรถยนต์เกิดสูญหาย หรือไฟไหม้ขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อใน กรมธรรม์เป็นผู้ใช้รถยนต์ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วน แรกเองแต่อย่างใด บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน เช่นเดียวกับการประกันภัย แบบไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลที่ว่า ตัวผู้ขับขี่ไม่ได้เป็นปัจจัยสำหรับความเสียหายภัยต่อการสูญหาย ไฟไหม้ของรถยนต์

ความคุ้มครองตาม 1.1 1.2 1.3 เป็นความคุ้มครองหลักที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ตามสภาพความเสี่ยงภัยของตน ซึ่งจะเป็นผลให้มีกรรมกรรหลายรูปแบบ แยกตามความคุ้มครองที่บริษัทรับเสี่ยงภัย ดังนี้

(ก) กรรมกรรประเภทคุ้มครองรวม(Comprehensive Cover)หรือที่เรียกกันว่า
กรรมกรร

ประเภท 1 ซึ่งกรรมกรรประเภทนี้จะให้ความคุ้มครอง ทั้งในส่วนของการรับผิดชอบบุคคลภายนอก คุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ตลอดจนคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้ด้วย(คุ้มครอง 1.1+1.2+1.3)

(ข) กรรมกรรประเภทคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก และคุ้มครองรถยนต์ สูญหาย ไฟไหม้ (Third Party Liability Fire and Theft) หรือที่มักจะเรียกกันว่า กรรมกรรประเภท 2 (คุ้มครอง 1.1 + 1.3)

(ค) กรรมกรรประเภทคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก (Third Party Liability) หรือที่เรียกกันว่า กรรมกรรประเภท 3 ซึ่งกรรมกรรประเภทนี้จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น (คุ้มครองเฉพาะ 1.1)

2. ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย

อย่างไรก็ตามกรรมกรรทั้ง 3 แบบข้างต้น นอกจากจะมีความคุ้มครองหลักดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย ซึ่งผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมได้อีก ดังนี้

2.1 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล เป็นความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ซึ่งจะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพถาวร หรือทุพพลภาพชั่วคราว ซึ่งบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนตามที่เอาประกันภัยไว้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

ความรับผิดของบริษัทในจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องจ่ายตามเอกสารแนบท้ายนี้ เป็นความรับผิดที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากความรับผิดตามความคุ้มครองหลัก ดังนั้น แม้ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมูลละเมิดเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทหลุดพ้นความรับผิดตามเอกสารแนบท้ายนี้ บริษัทยังคงผูกพันต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความคุ้มครองของเอกสารแนบท้ายนี้ด้วย

2.2 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้ายนี้ จะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของบุคคลที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บ

ที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยบริษัทจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าโรงพยาบาล ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัทที่ระบุไว้ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

เดิมการประกันภัยค่ารักษาพยาบาลจะคุ้มครองเฉพาะค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เกินกว่าความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น แต่ตามร่างที่มีการแก้ไขนี้ได้มีการแก้ไขให้คุ้มครองตั้งแต่บาทแรกของค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ จึงสามารถเลือกได้ว่า จะใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองในส่วนนี้ หรือส่วนอื่น หรือจากผู้รับประกันภัยอื่นก็ได้ บริษัทจะเกี่ยงให้ไปใช้สิทธิเบิกจากความคุ้มครองอื่นก่อนมิได้

2.3 การประกันตัวผู้ขับขี่

เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งเป็นผลให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล (จนถึงศาลฎีกา) ก็ตาม หากมีการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่นั้น โดยไม่ชักช้า ในวงเงินไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้

และถึงแม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นความเสียหายที่ไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนของความคุ้มครองหลักก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทหลุดพ้นหน้าที่ตามสัญญาที่จะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่

ในส่วนของความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายทุกความคุ้มครองนั้น แม้จะเป็นกรณีทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และเกิดเหตุทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย 2.1 เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ หรือเกิดเหตุทำให้บุคคลที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น กำลังลงจากรถได้รับบาดเจ็บ หรือเกิดเหตุทำให้ผู้ขับขี่ต้องถูกควบคุมตัว ในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิด หรือรับผิมน้อยลงแต่อย่างใด บริษัทยังคงผูกพันรับผิดชอบตามข้อตกลงคุ้มครองเพิ่มเติมนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องมีส่วนรับผิดชอบในค่าเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่กับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ จะมีความแตกต่างในส่วนที่เกี่ยวกับความคุ้มครองเพียง 2 ประการเท่านั้น คือ

1. ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความรับผิด หรือความเสียหายได้เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด ซึ่งจะต่างจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กล่าวคือ แม้ว่าความรับผิด หรือความเสียหายได้เกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ก็ตาม แต่หากบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยนั้นมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็ต้องเข้ามารับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ดังนี้

- 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- 6,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน การคว่ำ

2. การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ ในหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ จะยังคงมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่อยู่

แต่ในส่วนการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ข้อยกเวéndังกล่าวจะไม่ใช้บังคับหากผู้ขับขี่ ในขณะที่เกิดความเสียหายเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์

ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการกล่าวโดยภาพรวมของการประกันภัยรถยนต์ ว่าผู้เอาประกันภัย สามารถเลือกการทำประกันภัยได้อย่างไร มีความคุ้มครองอะไรบ้าง และแต่ละความคุ้มครองมีหลักการสำคัญเป็นอย่างไรบ้าง ยังมีได้มีการลงในรายละเอียด ต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของเงื่อนไขแต่ละข้อ ว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้แต่ละข้อ ไม่ว่าจะเป็นเงื่อนไขทั่วไป เงื่อนไขข้อตกลงคุ้มครอง เงื่อนไขข้อยกเว้น มีความหมาย และเจตนารมณ์ เป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เป็นแนวทางเดียวกัน ดังนี้

คำขอเอาประกันภัย

ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจะต้องมีข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการรับประกันภัย และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าว บริษัทจะต้องจัดให้มีเอกสารชนิดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “คำขอเอาประกันภัยรถยนต์” โดยในใบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลในการรับประกันภัย ให้ผู้เอาประกันภัยกรอก ข้อมูลดังกล่าว ได้แก่

1. ชื่อ-ที่อยู่ อาชีพของผู้ขอเอาประกันภัย ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทสามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลที่ขอเอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัยหรือไม่

2. ประเภทของการประกันภัยที่ต้องการ โดยหากรถยนต์ที่ประสงค์จะขอเอาประกันภัย เป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลแล้ว ผู้ขอเอาประกันภัยจะต้องพิจารณาเลือกประเภทการประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพความเสี่ยงภัยของตน โดยหากเป็นรถยนต์ที่มีบุคคลที่ใช้ขับขี่เพียง 1-2 คน ก็ควรที่จะเลือกการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ทั้งเพื่อจะได้เป็นการประหยัด เสียเบี้ยประกันภัยในอัตราที่ถูก ลงกว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่หากรถยนต์คันดังกล่าวมีผู้ใช้มากกว่า 2 คน ทั้งผู้ขอเอาประกันภัยไม่พร้อมที่จะต้องมารับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองแล้ว ก็อาจเลือกทำประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ได้

ในการขอเอาประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องระบุชื่อผู้ขับขี่ที่ ประสงค์จะให้บริษัทคุ้มครอง พร้อมกับระบุวัน/เดือน/ปีเกิดและอาชีพ ของแต่ละบุคคลไว้ด้วย และเพื่อมิให้มีปัญหาโต้แย้งกันในภายหลังได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยมีเจตนาจะปกปิด หรือแถลงเท็จเกี่ยวกับอายุ หรือความสามารถในการขับรถยนต์ของผู้ขับขี่ จึงกำหนดให้ผู้ขอเอาประกันภัยแนบสำเนาบัตรประจำตัว ประชาชน และสำเนาใบอนุญาตขับขี่ไปพร้อมกับใบคำขอเอาประกันภัยด้วย และหากบริษัทตกลงรับ ประกันภัย โดยที่ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้แนบหลักฐานทั้งสองมาด้วยแล้ว ต้องถือว่าบริษัทไม่ตั้งใจใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว บริษัทจะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยปกปิด หรือแถลงเท็จเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

3. เลขเครื่องหมาย บริษัท ระยะเวลาสิ้นสุด ทั้งนี้เนื่องจาก ความคุ้มครองในส่วนความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกจะคุ้มครองเฉพาะส่วนที่เกินวงเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (กรมธรรม์ พ.ร.บ.) จึงจำเป็นต้องระบุข้อมูลส่วนนี้ไว้ ทั้งนี้ เพื่อว่าหากผู้ขอเอาประกันภัยทำประกันตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทอื่น บริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์นั้นจะยังสามารถแจ้งให้บุคคลภายนอกไปใช้สิทธิเรียกร้องชั้นต้นจากบริษัทอื่นนั้นได้

4. การใช้รถยนต์ ผู้ขอเอาประกันภัยมีหน้าที่ระบุแต่เพียงว่า ตนประสงค์จะนำรถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยนั้น ไปใช้ประโยชน์อย่างไรเท่านั้น ส่วนบริษัทมีหน้าที่พิจารณากำหนดลักษณะการใช้รถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย

ในกรณีผู้ขอเอาประกันภัยจะระบุว่า ประสงค์จะนำรถยนต์ไปใช้ส่วนบุคคล ไม่รับจ้างหรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใดก็ตาม แต่หากพิจารณาถึงประเภทรถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์แล้ว รถยนต์นั้นไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้ให้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ เช่น กรณีรถบรรทุก ซึ่งจัดอยู่ในรหัสประเภทรถยนต์ : รถยนต์บรรทุก (รหัส 320 340) ผู้ขอเอาประกันภัยประสงค์ที่จะขอเอาประกันภัยอย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคล แต่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ ให้บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ให้ถูกต้อง

กรณีรถปิคอัพที่มีโครงสร้างรถเข้าข่ายรหัสประเภทรถยนต์ : รถยนต์โดยสาร (รหัส 210 220 230) เช่น รถปิคอัพดัดแปลง หรือรถแวน รถโดยสารสองแถว ฯลฯ สามารถขอเอาประกันภัยที่มีลักษณะการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เพื่อการพาณิชย์ เพื่อรับจ้างสาธารณะ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ตามที่แท้จริง กรณีรถยนต์ประเภทปิคอัพที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์ เป็นประเภทรถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง สามารถเอาประกันภัยเป็นลักษณะการใช้ส่วนบุคคล รหัส 110 หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์ รหัส 120 ก็ได้ตามลักษณะการใช้งานแท้จริง

การที่บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ที่ผิดพลาดเอง จะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังให้ผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหายมิได้ เช่น รถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยเป็นรถบรรทุก (Pick Up) ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้ไปใช้ในการรับจ้างหรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใด แต่บริษัทกลับไประบุลักษณะการใช้รถในตารางว่า “ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” (ทั้งๆ ที่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย รถยนต์ดังกล่าวจะต้องทำประกันภัยในลักษณะใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือพาณิชย์พิเศษเท่านั้น) เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถยนต์ดังกล่าวไปใช้อย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคลทั่วไป บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังว่า รถบรรทุก (Pick Up) เป็นรถที่จะต้องทำประกันภัยในลักษณะการใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษเท่านั้น เมื่อทำประกันภัยผิดประเภท ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองจำนวน 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ส่วนความเสียหายต่อรถยนต์เข้าข่ายยกเว้นไม่คุ้มครองไม่ได้ บริษัทจะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความแห่งสัญญาที่ปรากฏในกรมธรรม์ทุกประการ กล่าวคือ ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ทั้งบริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์ด้วย

5. ผู้รับประกันภัย ในที่นี้หมายถึง ผู้รับประกันภัยในกรณีที่รถยนต์สูญหาย หรือรถยนต์เสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับผู้รับประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลแต่อย่างใด

6. รายการรถยนต์ที่เอาประกันภัย ทั้งนี้ เนื่องจากรถยนต์เป็นวัตถุที่เอาประกันภัยโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์นั้น เพื่อที่บริษัทจะได้กำหนดเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้องตามปัจจัยความเสี่ยงภัยของรถยนต์นั้น

เมื่อรายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจึงต้องขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ หากบริษัทไม่ขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์แล้ว บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังเมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนว่ารายการรถยนต์ไม่ถูกต้อง ทำให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าที่ควรจะเป็นไม่ได้ เพราะหากบริษัทถือว่ารายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญแล้ว ก็ควรจะต้องสำคัญทั้งในขณะพิจารณารับประกันภัย และในขณะพิจารณาใช้ค่าสินไหมทดแทน มิใช่มาให้ความสำคัญเฉพาะเมื่อจะมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น

7. รายการตกแต่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม เนื่องจากรถยนต์อาจได้มีการตกแต่ง หรือเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้น ซึ่งจะมีผลถึงราคาของรถยนต์ที่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นข้อมูลที่เป็นตัวกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้อง หากการเปลี่ยนแปลงนั้นมีได้มีผลเฉพาะราคาเท่านั้น แต่อาจทำให้ความเสี่ยงภัยเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มขึ้น

8. จำนวนเงินเอาประกันภัยจะแบ่ง 3 ส่วน คือ การประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก การประกันรถยนต์เสียหาย รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ และการประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยขั้นต่ำ ที่ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองได้

- สำหรับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอก คือ 100,000 บาทต่อหนึ่งคน และ 10,000,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก คือ 200,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อรถยนต์ รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ คือ 50,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง และ 5,000 บาทสำหรับรถจักรยานยนต์
- สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ในส่วนความคุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทูพลภาพถาวร 1,000 บาทต่อหนึ่งคน และในส่วนความคุ้มครองค่าทดแทนรายสัปดาห์ สำหรับกรณีทูพลภาพชั่วคราว คือ 100 บาทต่อสัปดาห์ต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล 50,000 บาทต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันตัวผู้ขับขี่ มิได้กำหนดขั้นต่ำของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้

9. เบี้ยประกันภัย จะแบ่งเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองหลัก กับเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย

10. ระยะเวลาประกันภัย หากในใบคำขอเอาประกันภัยมิได้กล่าวไว้เป็นอย่างอื่น ให้การประกันภัยมีระยะเวลาหนึ่งปี

11. ลายมือชื่อ และวันที่ขอเอาประกันภัย เพื่อเป็นหลักฐานการแสดงเจตนา

ผู้เอาประกันภัยจะต้องลงลายมือชื่อ และวันที่กำกับไว้ แล้วส่งใบคำขอเอาประกันภัยพร้อมหลักฐานประกอบไปยังบริษัท เพื่อบริษัทจะได้พิจารณารับประกันภัยต่อไป

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยประสงค์จะให้บริษัทเริ่มคุ้มครองทันทีในวันที่แสดงเจตนา นั้น ผู้เอาประกันภัยจะต้องมีการแจ้งข้อมูล และหลักฐานทางโทรศัพท์ หรือโทรสารควบคู่กันไปด้วย

ตารางกรมธรรม์

ตารางกรมธรรม์จะปรากฏรายการสำคัญเกี่ยวกับการประกันภัยทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นชื่อ ที่อยู่ของบริษัทผู้รับประกันภัย ชื่อผู้เอาประกันภัย รถยนต์ที่เอาประกันภัย ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัย จะได้รับตามกรมธรรม์นี้ เบี้ยประกันภัย เป็นต้น

1. ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เอาประกันภัย

2. อาณาเขตคุ้มครอง โดยปกติกรมธรรม์จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดชอบ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้เฉพาะในอาณาเขตประเทศไทยเท่านั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะขอขยาย อาณาเขตความคุ้มครองไว้ หากมีการขยายอาณาเขตคุ้มครอง ให้ผู้เอาประกันภัยเสียเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมละ 5% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 20% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี

3. ผู้ขับขี่ วัน/เดือน/ปีเกิด อาชีพ ในรายการดังกล่าวจะใช้สำหรับการประกันภัย ประเภทรถบัสหรือผู้ขับขี่เท่านั้น แต่หากเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็จะเว้น (-) รายการนี้ไว้ โดยจะไม่มีชื่อผู้ขับขี่ระบุไว้ในรายการนี้

4. ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่จะเป็นผู้รับค่าสินไหมทดแทนตามส่วนได้เสีย ของตน หากรถยนต์ที่เอาประกันภัยเกิดสูญหาย หรือเสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น

ในกรณีที่มีการระบุผู้รับประโยชน์นี้ บริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย. 24 ให้ แก่ผู้เอาประกันภัยไปพร้อมกับการออกกรมธรรม์ด้วย

5. ระยะเวลาประกันภัย หากเป็นการทำประกันภัยเต็มปี การนับระยะเวลาจะนับวัน ชนวัน เช่น ระยะเวลาประกันภัยเริ่มต้น 7 สิงหาคม พ.ศ 2542 วันสิ้นสุดก็จะสิ้นสุดในวันที่ 7 สิงหาคม ใน ปีถัดไปคือ พ.ศ. 2543 ส่วนเวลาสิ้นสุด จะสิ้นสุดในเวลา 16.30 น.

6. รายการรถยนต์ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์ที่เอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นชื่อรถยนต์ (ยี่ห้อ) รุ่น เลขทะเบียน เลขตัวถัง ปีรุ่น แบบตัวถัง จำนวนที่นั่ง/ขนาด/น้ำหนัก บรรทุก เป็นต้น โดยรายการดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

7.1 ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก แยกเป็น

- ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ซึ่งจะคุ้มครองเฉพาะส่วนที่เกิน จากความคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

- ความเสียหายต่อทรัพย์สิน จะระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อ อุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ความเสียหายส่วนแรกที่จะระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อทรัพย์สินนี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 2 (ข) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

7.2 รอยนตร์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ แยกเป็น

- ความเสียหายต่อรอยนตร์

ความเสียหายส่วนแรกที่จะระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อรอยนตร์นี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 4. (ข) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรอยนตร์ ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

- รอยนตร์สูญหาย/ไฟไหม้ โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรอยนตร์ และความคุ้มครองรอยนตร์สูญหายไฟไหม้ต้องเท่ากันเสมอ

7.3 ความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย แยกเป็น

- การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

- การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

- การประกันตัวผู้ขับขี่

8. เบี้ยประกันภัย แบ่งเป็น

- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก

- เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักที่แสดงไว้ เป็นเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้ให้ส่วนลดสำหรับการระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้แล้ว

9. ส่วนลด – ส่วนเพิ่ม (เบี้ยประกันภัย)

9.1 กรณีที่ได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยได้แก่

- ส่วนลดความเสียหายส่วนแรกโดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินบุคคลภายนอก และ/หรือความเสียหายส่วนแรกของความเสียหายต่อรอยนตร์

- ส่วนลดกลุ่ม ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10%

- ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี เป็นส่วนลดสำหรับกรณีเอาประกันภัยรถคันเดียวหรือหลายคัน และมีสิทธิได้รับส่วนลดตามหลักเกณฑ์ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี หรือส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติกลุ่ม ซึ่งคำนวณจากประวัติในปีที่ผ่านมา

- ส่วนลดอื่น ๆ เช่น กรณีที่ผู้เอาประกันภัยติดต่อทำประกันภัยกับบริษัทโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนหรือนายหน้า บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้สำหรับกรณีดังกล่าว

ส่วนลดความเสียหายส่วนแรก เป็นส่วนลดของความเสียหายส่วนแรกโดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรือส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของรถยนต์ ก็จะเป็นส่วนลดที่รวมอยู่ในรายการนี้

9.2 กรณีที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัย ได้แก่ กรณีตามข้อ 7 การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี แห่งหมวดเงื่อนไขทั่วไป

10. เบี้ยประกันภัยสุทธิ คือ เบี้ยประกันภัยก่อนรวมภาษีอากร

เบี้ยประกันภัยสุทธิที่ได้รับ จะใช้เป็นฐานในการคำนวณอากร โดยเบี้ยประกันภัยทุก 250 บาท หรือเศษของ 250 บาทจะต้องเสียค่าอากร 1 บาท

ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มจะเสียในอัตราตามที่กฎหมายกำหนด

11. การใช้รถยนต์ ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ที่ทำประกันภัย

12. ตัวแทน นายหน้าประกันภัย หากมีการทำประกันภัยผ่านตัวแทน หรือนายหน้าบริษัทก็จะต้องระบุชื่อตัวแทน หรือนายหน้านั้นไว้ในรายการดังกล่าวด้วย

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

1. คำนิยามศัพท์ : เมื่อใช้ในกรมธรรม์ หรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์นี้

“ บริษัท ” หมายถึง บริษัทที่ออกกรมธรรม์นี้

“ ผู้เอาประกันภัย ” หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง

“ รถยนต์ ” หมายถึง รถยนต์ที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง

“ ตาราง ” หมายถึง ตารางแห่งกรมธรรม์นี้

“ อุบัติเหตุแต่ละครั้ง ” หมายถึง เหตุการณ์หนึ่ง หรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน

ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน

“ ความเสียหายส่วนแรก ” หมายถึง ส่วนแรกของความรับผิด หรือความเสียหายอันมีการ

คุ้มครองตามข้อสัญญา หรือเอกสารแนบท้ายแห่ง

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง

บริษัท หมายถึง บริษัทผู้รับประกันภัย และเป็นผู้ออกกรมธรรม์นี้

ผู้เอาประกันภัย หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนรถยนต์ตามหมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 8 ด้วย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้ด้วย

ตาราง หมายถึง ตารางกรมธรรม์ประกันภัย

รถยนต์ หมายถึง รถคันที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตารางซึ่งอาจเป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือรถสามล้อเครื่องก็ได้

อุบัติเหตุแต่ละครั้ง หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจาก

สาเหตุเดียวกัน เป็นการให้ความหมายเพื่อประโยชน์ในการตีความจำนวนเงินจำกัดความรับผิดแต่ละครั้ง หรือความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองแต่ละครั้ง ยกตัวอย่างเช่น รถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันที่อยู่ข้างหน้า และเสียหลักไปชนรถยนต์อีกคันหนึ่ง ทำให้รถยนต์ทั้งสามคันได้รับความเสียหาย หรือทำให้คนในรถยนต์ทั้งสามคันได้รับบาดเจ็บ ซึ่งลักษณะเช่นนี้หากไม่มีนิยามไว้ ก็อาจจะมีการตีความว่าเป็นการเกิดอุบัติเหตุขึ้น 2 ครั้ง และจะทำให้การคำนวณเงินจำกัดความรับผิดเพิ่มขึ้น หรืออาจมีการเรียกเก็บความเสียหายส่วนแรก 2 ครั้งก็ได้ เพราะฉะนั้น จึงต้องกำหนดนิยามไว้ให้ชัดเจน ว่าลักษณะการเกิดเหตุเช่นนี้ ต้องถือว่าเป็นอุบัติเหตุครั้งเดียว

แต่หากกรณีเป็นว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันหน้าเสียหาย ผู้ขับขี่ทั้งสองจึงลงมาดูความเสียหายและตกลงกัน เมื่อตกลงกันได้ต่างฝ่ายต่างแยกย้ายไปขับรถยนต์ตนเอง ขณะนั้นเองมีรถยนต์อีกคันมาพุ่งมาชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัย เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยพุ่งชนรถยนต์คันหน้าซ้ำอีกครั้งหนึ่ง กรณีนี้ต้องถือว่าอุบัติเหตุ 2 ครั้ง แม้จะเกิดเวลาไล่เลี่ยกันก็ตาม แต่ถ้าหากเพราะเหตุที่รถยนต์คันเอาประกันภัยชนรถยนต์คันหน้า ทำให้รถยนต์อีกคันซึ่งตามรถยนต์คันเอาประกันภัยมาติด ๆ ไม่สามารถหยุดรถได้ทันชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัย ทำให้รถยนต์คันเอาประกันภัยพุ่งชนรถยนต์คันหน้าซ้ำอีก กรณีนี้ต้องถือว่าเกิดอุบัติเหตุครั้งเดียว เพราะเกิดจากสาเหตุเดียวที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประมาท

ความเสียหายส่วนแรก หมายถึง จำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง เช่น กรมธรรม์ระบุไว้ในตารางว่าความเสียหายส่วนแรกสำหรับความเสียหายต่อรถยนต์เป็นจำนวน 3,000 บาท ดังนั้น เมื่อรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยเสียหายเป็นจำนวนเงิน 12,000 บาท และรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง 3,000 บาท บริษัทจะรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เกินกว่าความเสียหายส่วนแรกคือเพียง $12,000 - 3,000 = 9,000$ บาท เท่านั้น

2. การยกเว้นทั่วไป

กรมธรรม์นี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดอันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจาก

2.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

2.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

2.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

2.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ของข้อ

สัญญา การเผื่อนั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวประมาณ ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวของมันเอง

โดยหลักสากลทั่วโลก ไม่มีผู้ใดอาจรับประกันภัยอันเกิดจากมหันตภัยต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ในข้างต้นได้ กรมธรรม์จึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ ทั้งนี้ ไม่ว่าความรับผิดชอบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น จะเกิดขึ้นจากมหันตภัยดังกล่าวโดยตรงหรือเป็นผลโดยอ้อมก็ตาม

3. การจัดการเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย

เมื่อมีความเสียหาย หรือความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสภาพตามกฎหมาย บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการในนามของผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้ความคุ้มครองในกรมธรรม์

ความคุ้มครองของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ดำเนินการโดยสุจริต เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องปฏิบัติเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น โดยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า ทั้งรวมถึงการส่งหนังสือ หรือหมายเรียก ค่าฟ้องให้แก่บริษัท เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกทวงถามให้ชดเชยค่าเสียหาย หรือถูกฟ้องต่อศาล เพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแล รักษา สิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสภาพตามกฎหมาย เช่น กรณีรถยนต์ สูญหาย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ชักช้า ขณะเดียวกัน บริษัทก็มีสิทธิที่จะเข้าดำเนินการใด ๆ ในนามผู้เอาประกันภัยได้ ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาค่าเสียหายกับคู่กรณี การฟ้อง และการต่อสู้คดี เป็นต้น

การดำเนินการโดยสุจริต หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ ดำเนินการโดยไม่มี ความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และทำให้บริษัทต้อง รับภาระหนักขึ้นกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป แต่หากการดำเนินการ เป็นไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยถูกรถยนต์คันอื่นชนได้รับความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบแล้ว เวลาผ่านไปนานไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของบริษัทเข้ามาตรวจสอบ สถานที่เกิดเหตุ ประกอบกับคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างมีธุระด่วนต้องรีบไปดำเนินการ ไม่อาจรอบริษัทได้ จึงมี การเจรจาเรียกร้องค่าเสียหายกันเอง และผู้เอาประกันภัยก็นำเงินที่เรียกร้องจากคู่กรณีได้ส่งมอบแก่บริษัท ในภายหลัง แม้จะปรากฏว่าจำนวนเงินที่เรียกร้องมาได้ไม่เพียงพอต่อค่าซ่อมรถยนต์คันเอาประกันภัย ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัย ทั้งจะเรียกเอาส่วนที่ขาดจาก ผู้เอาประกันภัยก็ได้เช่นกัน

4. ความรับผิดชอบของบริษัทเมื่อมีการปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

เมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อบริษัท และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ว่าด้วย เหตุใดก็ตาม จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอ ข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากศาลพิพากษา หรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้เสียหายนั้นโดยชดเชยค่าเสียหายตามคำพิพากษา

หรือตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยในฐานหนี้ยนี้ผัดนัดในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผัดนัด

ถ้าผู้เอาประกันภัย บุคคลภายนอก หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์นี้ เรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทตามสัญญาประกันภัยนี้ แต่บริษัทกลับปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ว่าจะอ้างเหตุใดก็ตาม จนเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดแล้ว ในการฟ้องคดีต่อศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากบุคคลดังกล่าวประสงค์จะใช้ประโยชน์จากเงื่อนไขนี้ จะต้องกล่าวอ้างถึงเงื่อนไขนี้ในคำฟ้อง หรือคำเสนอข้อพิพาท พร้อมระบุในคำขอท้ายฟ้อง หรือท้ายคำเสนอข้อพิพาทให้บริษัทชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีนับแต่วันผัดนัด ทั้งนี้ เพื่อว่าหากคดีถึงที่สุดแล้วตนเป็นฝ่ายชนะคดี ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจะได้พิพากษาหรือชี้ขาดให้บริษัทรับผิดชอบในส่วนของดอกเบี้ยในฐานหนี้ยนี้ผัดนัดในอัตราร้อยละ 15 ได้ แต่หากไม่มีการกล่าวอ้าง หรือไม่ปรากฏในคำขอท้ายฟ้องเรียกร้องดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ไว้ด้วยแล้ว ศาลหรืออนุญาโตตุลาการก็ไม่อาจพิพากษา หรือชี้ขาดให้บริษัทชดเชยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ได้ แม้ศาลหรืออนุญาโตตุลาการจะทราบเงื่อนไขดังกล่าวเป็นอย่างดีก็ตาม เพราะศาลหรืออนุญาโตตุลาการไม่สามารถพิพากษา หรือชี้ขาดเกินคำขอได้

5. การแก้ไข : สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์นี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยเอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

สัญญาความคุ้มครองและเงื่อนไขใด ๆ จะต้องเป็นไปตามที่ปรากฏในกรมธรรม์ หากจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ทำได้โดยบริษัทออกเอกสารแนบท้าย ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเท่านั้น

6. การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

6.1 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทน้อยกว่า 3 คัน บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เป็นลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30 % ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย” ให้ความหมายรวมถึง รถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหายแต่ค่าเสียหายนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

กรณีที่ไม่มีความเสียหายต่อบริษัท หรือมิได้มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ผู้เอาประกันภัยจะได้รับส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไข

ในกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุ ซึ่งเห็นว่ามีความเสียหายเล็กน้อย ก็อาจจะไม่เรียกร้องค่าเสียหายหรือยกเลิกเรียกร้องค่าเสียหาย โดยรับผิดชอบเองเพื่อหวังส่วนลดประวัติดี ต่อนหมดอายุกรมธรรม์ ในกรณีเช่นนี้ผู้เอาประกันภัยสามารถทำได้

หากปีที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่มีการเรียกร้องนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ ก็ถือว่ารถยนต์คันนั้นเป็นรถยนต์ที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทเช่นกัน

การให้ส่วนลดประวัติดี จะให้ก็ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุกรมธรรม์กับบริษัท ถ้ามิได้มีการต่ออายุกรมธรรม์แล้ว ถึงแม้ว่าปีที่ผ่านมาจะไม่ได้มีการชดใช้ค่าเสียหาย ผู้เอาประกันภัย ก็จะไม่ได้รับส่วนลด

ส่วนลดที่ได้รับตามเงื่อนไขนี้ จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุ มิได้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา เช่น เบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ของปีที่ผ่านมาเป็นเงิน 12,000 บาท แต่เบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุเป็นเงิน 10,000 บาท และถ้าผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดประวัติดี 20% ก็จะได้ส่วนลด = 2,000 บาท (20% ของ 10,000) เท่านั้น มิใช่คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา (12,000 บาท)

การคำนวณส่วนลดประวัติดีนี้ จะลดให้เฉพาะความคุ้มครองที่ได้ต่ออายุเท่านั้น เช่น ในปีแรก ผู้เอาประกันภัยเอาประกันภัยทุกประเภท แต่ตอนต่ออายุลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดชอบบุคคลภายนอกเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้ส่วนลดประวัติดีที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับก็จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยในส่วนของความรับผิดชอบบุคคลภายนอกเท่านั้น

ตัวอย่าง ปีแรกผู้เอาประกันภัยจ่ายเบี้ยประกันภัย 10,000 บาท (สมมติว่าเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองต่อความเสียหายของตัวรถยนต์เป็นเงิน 8,000 บาท) แต่ในปีที่สองลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดชอบบุคคลภายนอกเท่านั้น สมมติว่าจ่ายเบี้ยประกันภัย 2,200 บาท ในกรณีที่มิมีความเสียหายเกิดขึ้นในปีที่ผ่านมา ผู้เอาประกันภัยจะได้ส่วนลด 20% ของ 2,200 บาทเท่ากับ 440 บาท เพราะฉะนั้น เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเท่ากับ 2,200 บาท หักด้วย 440 บาท เหลือ 1,760 บาท

ตัวอย่าง ปีแรกทำประกันภัยประเภท 3 และไม่เกิดเหตุขึ้นเลย แต่ในปีที่ 2 เปลี่ยนมาเป็นทำประกันภัยประเภท 1 ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี ให้คิดจาก 20% ของเบี้ยประกันภัยประเภท 3 ตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบของปีที่ 2

ส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขนี้เป็นดังนี้

- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ในปีแรกจะได้ส่วนลด 20%

- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 2 ปี จะได้รับส่วนลด 30%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 3 ปี จะได้รับส่วนลด 40%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้น ติดต่อกัน 4 ปี หรือกว่านั้นจะได้รับส่วนลด 50%

รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน 3 ปีติดต่อกัน และ 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น ให้หมายความรวมถึง กรณีที่ในปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% 30% 40% ตามลำดับ และในปีนั้นไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทด้วย ตัวอย่างเช่น ปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยในชั้นที่ 3 จำนวน 40% แต่ในระหว่างปีนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย 2 ครั้ง มีค่าเสียหายรวมกันเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยลดลง 2 ชั้น ตามวรรคสองของ 6.1 นี้ คือยังจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีในอัตรา 20% ซึ่งหากปีที่ได้รับส่วนลด 20% นี้ ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายแล้ว ในการต่ออายุครั้งต่อไป ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอีก 1 ชั้น คือ 30% เสมือนหนึ่งว่าไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน เป็นต้น

หากในระหว่างปีกรรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อมา บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับขั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับขั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

ถ้าในปีที่ผ่านมา ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีอยู่ และในปีนั้นเอง ผู้เอาประกันภัยมีการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย สิทธิในการที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยจะเป็น ดังนี้

(ก) ได้ลดน้อยลงหนึ่งชั้น หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ เช่น ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในชั้นที่ 2 จำนวน 30% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยน้อยลงหนึ่งชั้น คือจะได้ลดในอัตรา 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในชั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้ส่วนลดเลย

(ข) ได้ลดน้อยลงสองชั้น แต่ไม่เกินอัตราเบี้ยประกันภัยปกติ หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

เช่น ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในชั้นที่ 3 จำนวน 40% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลด เบี้ยประกันภัยน้อยลงสองชั้น คือส่วนลดที่ได้รับจะเหลืออยู่ในชั้นที่ 1 จำนวน 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในชั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้รับส่วนลดเลย มีส่วนลดลง 2 ชั้นจนกลายเป็นต้องเสียเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไป

6.2 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

- 30% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 3 คันถึง 9 คัน

- 35% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 10 คันถึง 19 คัน

- 40% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 20 คัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “จำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัท” ไม่รวมถึงค่าเสียหายที่มีได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยรถยนต์ตั้งแต่ 3 คันขึ้นไปจะได้รับส่วนลดหมู่(10%) ส่วนลดนี้จะให้ต่อเมื่อเอาประกันภัยพร้อมกันทั้ง 3 คัน ในกรณีที่เอาประกันภัยไม่พร้อมกัน ส่วนลดหมู่จะให้เฉพาะคันที่ 3 และคันต่อไป การนับจำนวนจะไม่นำรถยนต์มานับรวมกับรถจักรยานยนต์ต้องนับแยกจากกัน

ส่วนลดกรณีเอาประกันภัยตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป

การคำนวณส่วนลดประวัติตามเงื่อนไขข้อนี้ จะคำนวณจากจำนวนเปอร์เซ็นต์ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุหักด้วยจำนวนค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่ผ่านมา (ทั้งนี้ เฉพาะความเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้) ซึ่งจำนวนเปอร์เซ็นต์ขึ้นอยู่กับจำนวนรถยนต์ที่เอาประกันภัย ถ้ามีรถยนต์ที่เอาประกันภัย 3-9 คัน ก็จะได้ส่วนลด 30% ถ้า 10-19 คัน ก็จะได้ส่วนลด 35% และถ้าตั้งแต่ 20 คันขึ้นไปก็จะได้รับส่วนลด 40%

ตัวอย่าง สมมติว่าผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์ประกันภัยไว้กับบริษัท 25 คัน เบี้ยประกันภัย 250,000 บาท ในปีที่ผ่านมาเกิดความเสียหายเกิดขึ้นจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยหรือ

ไม่สามารถแจ้งคู่กรณีให้บริษัททราบได้ ทั้งหมด 60,000 บาท และเมื่อต่ออายุกรมธรรม์เบี้ยประกันภัย ก่อนหักส่วนลดประวัติ = 240,000 บาท ฉะนั้น ผู้เอาประกันภัยจะได้ส่วนลดประวัติ ดังนี้

ส่วนลดประวัติ = 40% ของเบี้ยประกันภัย (240,000) = 96,000 บาท

หักด้วยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น 60,000 บาท

ส่วนลดประวัติที่ได้รับ (96,000- 60,000) 36,000 บาท

ผู้เอาประกันภัยจะต้องเสียเบี้ยประกันภัย = 240,000 บาท - 36,000 บาท
= 204,000 บาท

สมมติว่าในปีที่ผ่านมาเกิดความเสียหายเกิดขึ้น = 120,000 บาท จากความประมาทของ รถยนต์คันเอาประกันภัยหรือไม่สามารถแจ้งคู่กรณีให้บริษัททราบได้ ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับส่วนลด ประวัติเพราะความเสียหาย (120,000 บาท) มากกว่าจำนวนส่วนลดที่ได้รับ (96,000 บาท) ดังนั้น เบี้ย ประกันภัยรถยนต์กลุ่มนี้สำหรับปีที่ต่ออายุ จะเท่ากับ 240,000 บาท

ในกรณีที่กรมธรรม์หมดอายุไม่พร้อมกัน การคำนวณส่วนลดจะทำต่อเมื่อรถยนต์ทุกคัน ได้หมดอายุตามปีปฏิทิน เช่น รถยนต์บางคันหมดอายุในเดือนกุมภาพันธ์ บางคันหมดอายุในเดือน มิถุนายน บางคันหมดอายุในเดือนตุลาคม ในกรณีเช่นนี้ส่วนลดประวัติจะรอถึงเดือนตุลาคม โดยคำนวณ เบี้ยประกันภัยที่ได้รับทั้งหมด และค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามระยะเวลาของกรมธรรม์แต่ละคัน

ตัวอย่าง กรมธรรม์ที่ 1 ระยะเวลาที่เอาประกันภัย 1 เมษายน 2543 ถึง 1 เมษายน 2544 มีรถยนต์ 3 คัน เบี้ยประกันภัย 30,000 บาท มีค่าเสียหายเกิดขึ้นทั้งหมด 8,000 บาท

กรมธรรม์ที่ 2 ระยะเวลาที่เอาประกันภัย 1 มิถุนายน 2543 ถึง 1 มิถุนายน 2544 มีรถยนต์ 2 คัน เบี้ยประกันภัย 20,000 บาท มีค่าเสียหายเกิดขึ้นทั้งหมด 4,000 บาท

กรมธรรม์ที่ 3 ระยะเวลาที่เอาประกันภัย 1 ตุลาคม 2543 ถึง 1 ตุลาคม 2544 มีรถยนต์ 2 คัน เบี้ยประกันภัย 20,000 บาท มีค่าเสียหายเกิดขึ้นทั้งหมด 2,000 บาท

เมื่อกรมธรรม์ที่ 1 และ 2 หมดอายุลง ในการต่ออายุการประกันภัยจะยังไม่ได้ส่วนลด ประวัติจะต้องรอจนกรมธรรม์ที่ 3 หมดอายุ จึงจะนำมาคำนวณ ดังนี้

จำนวนรถทั้งหมดทั้ง 3 กรมธรรม์ 7 คัน จึงได้ส่วนลด 30% หักด้วยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งหมด ดังนี้

เบี้ยประกันภัยทั้งหมด 70,000 บาท (30,000 + 20,000 + 20,000 = 70,000)

ส่วนลด 30% ของ 70,000 บาท = 21,000 บาท (30% x 70,000 = 21,000)

ค่าเสียหายทั้งหมด 14,000 บาท (8,000+4,000+2,000=14,000)

เพราะฉะนั้น ส่วนลดประวัติของกรมธรรม์ทั้งหมด = 7,000 บาท (21,000-14,000)

หมายเหตุ ค่าเสียหายของกรมธรรม์แต่ละฉบับจะเอามาคิด ดังนี้

ฉบับที่ 1 เฉพาะที่เกิดขึ้นในระยะเวลาจาก 1 เมษายน 2543 ถึง 1 เมษายน 2544 เท่านั้น ถ้าเกิดเหตุหลัง 16.30 น.ของวันที่ 1 เมษายน 2544 จะนำไปคำนวณในระยะเวลาที่เอาประกันภัยต่อไป

ฉบับที่ 2 เฉพาะที่เกิดขึ้นในระยะเวลาจาก 1 มิถุนายน 2543 ถึง 1 มิถุนายน 2544 เท่านั้น
ถ้าเกิดเหตุหลัง 16.30 น.ของวันที่ 1 มิถุนายน 2544 จะนำไปคำนวณในระยะเวลาที่เอาประกันภัยต่อไป

ฉบับที่ 3 เฉพาะที่เกิดขึ้นในระยะเวลาจาก 1 ตุลาคม 2543 ถึง 1 ตุลาคม 2544 (ภายใน
16.30 น.) เท่านั้น

สำหรับส่วนลดประวัตินี้ ผู้เอาประกันภัยจะได้รับก็ต่อเมื่อมีการต่ออายุกรมธรรม์กับ
บริษัทประกันภัยเดิมเท่านั้น

7. การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีรถเอาประกันไว้กับบริษัทคันเดียวหรือหลายคัน และมี
การเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัย
เป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้ง
ขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นชั้น ๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ

ชั้นที่ 2 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าว
เกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 3 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าว
เกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 4 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าว
เกิดขึ้นต่อบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ได้นั้น จะคิดโดยไม่คำนึงว่าผู้เอาประกันภัยจะมีรถคัน
บริษัทมีสิทธิที่จะเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี สำหรับรถคันหนึ่งคันใด ถ้ารถคันนั้น

1. ในระหว่างระยะเวลาประกันภัยปีที่ผ่านมา มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่รถคันเอา
ประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป
และ

2. มีค่าเสียหายตามข้อ 1. รวมกันแล้วเป็นจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย
หากครบหลักเกณฑ์ 2 ประการข้างต้นแล้ว บริษัทมีสิทธิเพิ่มเบี้ยประกันภัย สำหรับ
รถคันนั้น ดังนี้

- 20% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ

- 30% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา
2 ปีติดต่อกัน

- 40% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา
3 ปีติดต่อกัน

- 50% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา
4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับชั้นใด และในปี

กรรมธรรม์นั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถ
 แจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้งแต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200%
 ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับชั้นเดิม เช่น
 ในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่
 เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้ง
 ให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้อัตรา
 เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นไม่มีการ
 เรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกค่าเสียหายแต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของ
 รถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว
 ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นมีการเรียก
 ร้องค่าเสียหาย ที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือมีการเรียกร้อง
 ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป แต่มีจำนวนเงินค่าเสียหายรวมกันไม่ถึง 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุ
 การประกันภัย ผู้เอาประกันภัยยังคงต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ในชั้นเดิมเท่าปีที่ผ่านมา

เช่น ถ้าในระหว่างปีกรรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40%
 ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายเลย ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะต้องคิดคำนวณเบี้ย
 ประกันภัยในอัตราปกติ คือ ในอัตราที่มีได้ถูกเพิ่ม หรือลดเบี้ยประกันภัย

แต่ถ้ามีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย
 แต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยเกิดตั้งแต่ 2 ครั้ง
 ขึ้นไป แต่ค่าเสียหายรวมกันไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป
 บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในลำดับที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40% เหมือนเช่นปีที่ผ่านมา

8. การโอนรถยนต์

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ให้แก่บุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็น
 ผู้เอาประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยต่อไปตลอด
 อายุกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้อง
 แจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยตามสภาพ
 ความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มิฉะนั้นผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วน
 แรกเอง ตามเงื่อนไขความคุ้มครองที่ปรากฏในกรรมธรรม์นี้

การกำหนดเงื่อนไขขึ้น เพื่อเป็นการยืนยันว่า กรรมธรรม์จะไม่สิ้นผลบังคับ เพราะเหตุที่
 มีการโอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่น โดยมีได้แจ้งการโอนให้บริษัททราบ ทั้งนี้ เนื่องจากโดยปกติเพียงแต่
 ผู้เอาประกันภัยเดิม หรือผู้รับโอนแจ้งการโอนให้บริษัททราบ บริษัทก็มักจะให้ความคุ้มครองตามกรรมธรรม์

ดังกล่าวดำเนินต่อไป ตามระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่ โดยบริษัทเพียงแต่ออกใบสลักหลังเปลี่ยนชื่อผู้เอาประกันภัยเท่านั้น เงื่อนไขข้อนี้ จึงกำหนดให้สิทธิตามกรมธรรม์ติดตามไปกับตัวรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือการโอนใด ๆ ก็ไม่ทำให้สัญญาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้สิ้นสุดบังคับ แต่ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

แต่กรมธรรม์ดังกล่าวกำหนดเพียงให้สิทธิตามกรมธรรม์ติดตามไปกับตัวรถยนต์ การกำหนดดังกล่าวหาเป็นเด็ดขาดไม่ ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเดิม ซึ่งเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยเป็นสำคัญว่า ตนประสงค์จะให้สิทธิตามกรมธรรม์โอนตามหรือไม่ ก็ให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยนั้น

การที่ผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่น โดยข้อตกลงในการโอนนั้น แม้จะมีได้กล่าวถึงและมีได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับโอนก็ตาม ก็ต้องถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้แล้ว

แม้ผู้เอาประกันภัยเดิมได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่า ไม่ประสงค์จะให้สิทธิกรมธรรม์ประกันภัยนี้โอนไปยังผู้รับโอน ทั้งมิได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับโอน แต่ตราใบที่ผู้เอาประกันภัยเดิมยังมีได้ใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ และระหว่างนั้นหากรถยนต์คันดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุ ความรับผิดชอบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองต่อไป จนกว่าการบอกเลิกจะมีผลบังคับ (การบอกเลิกไม่มีผลกระทบถึงสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ที่เกิดขึ้นก่อนกรมธรรม์สิ้นสุดบังคับ)

แม้โดยผลของเงื่อนไขตามวรรคแรก ที่กำหนดให้ผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัย และให้กรมธรรม์ยังคงมีผลบังคับต่อไปตลอดระยะเวลาประกันภัยที่เหลือก็ตาม แต่หากเป็นกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ ดังนั้น เมื่อมีการโอนให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วผู้ที่จะมาใช้หรือขับรถยนต์ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไป ในวรรคสองจึงมีการกำหนดหน้าที่ของผู้รับโอน ซึ่งถือว่าเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่ไว้ว่า ให้ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อว่าบริษัทจะได้มีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยใหม่ให้ถูกต้องตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยจะต้องเริ่ม ณ วันที่ที่บริษัทได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลง โดยคิดอัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายวัน ในการนี้ ผู้เอาประกันภัยคนใหม่อาจจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติม หรืออาจได้รับการคืนเบี้ยประกันภัยบางส่วนก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ขับขี่ที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงภัยสูง หรือต่ำกว่าผู้ขับขี่คนเดิม

การแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ในที่นี้ ใหัรวมถึงการเปลี่ยนประเภทการประกันภัยจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ไปเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หรือจากไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่เป็นระบุชื่อผู้ขับขี่ด้วย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และต่อมามีการโอนรถยนต์เกิดขึ้น แม้ผู้รับโอนซึ่งถือเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่ จะไม่มีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ก็ตามก็ไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของสัญญาประกันภัยเสียไป กรมธรรม์ยังคงสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา เพียงแต่ว่า เมื่อมีความรับผิดชอบทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรือความเสียหายต่อรถยนต์เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้เดิมเป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองเป็นจำนวนใดจำนวนหนึ่งหรือทั้งสองจำนวนแล้วแต่กรณี ดังนี้

- 2,000 บาท สำหรับความรับผิดชอบทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ตามเงื่อนไขข้อ 2 (ค) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก)
- 6,000 บาท ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน หรือการคว่ำ (ตามเงื่อนไขข้อ 4 (ค) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์)

9. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอม และให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ตามข้อบังคับกรมการประกันภัย ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

เป็นการให้สิทธิแก่ผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ กล่าวคือ หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประสงค์จะใช้วิธีดังกล่าว บริษัทต้องยินยอม แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ไม่ประสงค์ บริษัทจะบังคับไม่ได้

10. การตีความกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้าย และเอกสารประกอบให้ตีความตามคู่มือการตีความที่นายทะเบียน ได้ให้ความเห็นชอบไว้

เนื่องจากแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ฉะนั้น คำหรือข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์รวมทั้งเอกสารประกอบและเอกสารแนบท้าย จะต้องมีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ตามคู่มือฉบับนี้ การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความหมายและเจตนารมณ์ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้ อาจเป็นการประวิงการชดเชยค่าสินไหมทดแทน

11. การสิ้นสุดบังคับของกรมธรรม์

กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นสุดบังคับเมื่อ

11.1 ณ วันที่ เวลา ที่ระบุไว้ในตาราง

11.2 ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย

หากผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย ภายในกำหนด 60 วัน นับแต่วันที่กรมธรรม์เริ่มมีผลบังคับ ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไป และให้กรมธรรม์สิ้นสุดบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่พนักงาน ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ นายหน้าประกันภัย ตลอดจนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

11.3 มีการบอกเลิกกรรมธรรม์

11.3.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก : บริษัทอาจบอกเลิกกรรมธรรม์นี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอก กล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรรมธรรม์สิ้นสุดลงนับตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดดังกล่าว

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรรมธรรม์ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

11.3.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก : ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรรมธรรม์นี้ได้โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรรมธรรม์สิ้นสุดลงนับตั้งแต่วันที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

อัตราคืนเบี้ยประกันภัย

จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกัน ภัยเต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกัน ภัยเต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกันภัย เต็มปี
1-9	72	120-129	44	240-249	20
10-19	68	130-139	41	250-259	18
20-29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40-49	61	160-169	35	280-289	13
50-59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70-79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110-119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

กรรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นสุดลงนับตั้งแต่วันที่ 3 กรณี ดังนี้

1. เมื่อวันที่ที่ครบกำหนดสัญญา หรือวันที่ที่สิ้นสุดของระยะเวลาประกันภัย ซึ่งได้ระบุ

ไว้ในตารางกรรมธรรม์หรือเอกสารแนบท้าย ส่วนเวลาสิ้นสุดบังคับนั้น กรรมธรรมณต์ทุกกรรมธรรม์ จะสิ้นสุดบังคับ ณ เวลา 16.30 น.ของวันที่ระบุ

2. เมื่อผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย ภายในกำหนดเวลา

โดยหลักการแล้วสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน ที่ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ที่จะต้องชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัท เพื่อเป็นการตอบแทนที่บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้เมื่อเกิดวินาศภัยที่ระบุไว้ในสัญญา โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระเบี้ยให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วัน นับแต่วันที่กรรมธรรม์เริ่มมีผลบังคับ และหากผู้เอาประกันภัยไม่ชำระให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะทำประกันภัยอีกต่อไป และให้กรรมธรรม์สิ้นสุดบังคับทันที ณ วันพ้นกำหนด 60 วันนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยยังมีหน้าที่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยตามระยะเวลาที่ได้คุ้มครองไปแล้ว และหากในระยะเวลาที่กรรมธรรม์จะสิ้นสุดบังคับ รณณต์คณเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุ ดังนั้น ความรับผิดชอบ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น จึงเป็นความรับผิดชอบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นก่อนกรรมธรรม์จะสิ้นสุดบังคับ บริษัทจึงยังคงผูกพันต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน แต่ในส่วนของความเสียหายต่อรณณต์ บริษัทมีสิทธิที่จะหักเบี้ยประกันภัยที่ค้างชำระตามระยะเวลาที่ได้คุ้มครองไปแล้วดังกล่าว ออกจากค่าสินไหมทดแทนที่จะต้องชดใช้ให้แก่ผู้เอาประกันภัยได้

การที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่พนักงาน ผู้รับมอบอำนาจ ตัวแทน นายหน้า ตลอดจนบุคคลใด ๆ ที่ทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับเสมอมาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเสมือนตัวแทน ผู้หาประกันภัยให้บริษัท ต้องถือว่าผู้เอาประกันภัยได้ชำระให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาส่งมอบให้แก่บริษัทแล้วหรือไม่ก็ตาม

เช่น ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยให้กับพนักงานขายรณณต์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้เคหาประกันส่งให้แก่บริษัท ก. เป็นประจำ แม้พนักงานนั้นจะได้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือบริษัท ก. ไม่เคยมอบอำนาจให้พนักงานนั้นเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัท ก.ก็ตาม ก็ต้องถือว่าผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว

3. เมื่อมีการบอกเลิกกรรมธรรม์ ซึ่งแบ่งเป็น

3.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก

ในกรณีนี้บริษัทจะต้องบอกเลิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยบอกเลิกเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในการนี้ บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนของระยะเวลาประกันภัยที่เหลือ โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

ในกรณีนี้กรรมธรรม์จะสิ้นสุดบังคับ ณ วันพ้นกำหนด 15 วันไปแล้ว เช่น บริษัทมีหนังสือบอกเลิกกรรมธรรม์ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2543 แต่ผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกดังกล่าวในวันที่ 5 สิงหาคม 2543 กรรมธรรม์จึงสิ้นสุด ณ วันพ้นกำหนด 15 วัน คือวันที่ 21 สิงหาคม 2543 เป็นต้น ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยที่บริษัทจะต้องคืนสำหรับระยะเวลาที่เหลือจึงต้องนับจากวันที่ 21 สิงหาคม 2543 เป็นต้นไป จนถึงวันสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัยที่กำหนดไว้เดิม

3.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก

เมื่อผู้เอาประกันภัยประสงค์จะบอกเลิกกรมธรรม์ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีนี้จะมีผลให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับเมื่อใด ขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ กล่าวคือหากมีการแจ้งบอกเลิก โดยไม่มีการระบุวันที่มีผลให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับไว้แล้ว ให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับ ณ วันที่บริษัทรับทราบการแสดงความเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้เอาประกันภัยกำหนดแต่อย่างไรก็ตามวันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์จะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงความเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

ในการนี้ บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนของระยะเวลาประกันภัยที่เหลือ โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

หมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

บริษัทจะชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ในนามผู้เอาประกันภัย ดังนี้

การคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ เป็นการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยค่าเงิน หรือการประกันภัยความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอก เนื่องมาจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์ที่เอาประกันภัย กล่าวคือ บริษัทจะรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกก็ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัย บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ต่ออุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์ที่เอาประกันภัยนั้น จนเป็นเหตุให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย

อุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้.....หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นให้รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากการใช้สิ่งที่ติดตั้งอยู่ในรถยนต์ด้วย แม้ว่าการใช้นั้นจะมีได้ใช้อย่างสภาพการเป็นรถยนต์ก็ตาม เช่น เด็กทำร้ายรถไปทำการยกตั้มพ์ แต่เกิดความผิดพลาดบางประการทำให้ตัวตั้มพ์หล่นทับทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย หรือกรณีรถเอี้ยบ (รถบรรทุกที่มีครนยกของติดตั้งประจำอยู่ในตัวรถ) เด็กประจํารถได้ใช้ครนไปยกของ แต่ของที่ยกเกิดหล่น หรือตัวครนเกิดไปฟาดโดนบุคคลอื่นเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวเป็นความเสียหายที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับความคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยเพื่อรองรับความเสี่ยงภัยดังกล่าวไว้แล้ว

ความเสียหายของบุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนความคุ้มครอง คือ

1.1 ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอกซึ่งผู้เอาประกันภัย

จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดชอบของบริษัทต่อคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง และความรับผิดชอบของบริษัทต่อครั้ง ในกรณีมากกว่าหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ ไม่รวมถึงผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ตลอดจนลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้ขับขี่นั้น เดิมความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ จะแยกเป็น 2 ส่วนคุ้มครอง คือ ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัยส่วนหนึ่ง กับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยอีกส่วน ซึ่งแต่ละส่วนความคุ้มครองจะมีวงเงินเอาประกันภัยแยกต่างหาก ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ในปัจจุบันได้มีการรวมความคุ้มครองทั้งสองส่วนเข้าด้วยกันมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเดียวกัน ฉะนั้น บุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ จึงรวมทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ต่อความความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทนหรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อหนึ่งคนเฉพาะในส่วนที่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง

ในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ว่า “ เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ.บาท/คน” หมายความว่า จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ถูกระบุไว้นั้น เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนนี้โดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนความคุ้มครองอื่น จะไม่มีการนำเอายอดเงินความคุ้มครองส่วนอื่น มาหักออกจากจำนวนเงินความคุ้มครองในส่วนนี้

และคำว่า วงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. ในที่นี้ อาจเป็นวงเงินส่วนเกิน 50,000 บาท หรือ 80,000 บาทก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น บุคคลภายนอกจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นจำนวนสูงสุดเท่าใด

เช่น นายสามารถทำประกันภัยตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไว้กับบริษัท A แต่ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท B ซึ่งในส่วนที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัท B นี้ ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “ เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. 100,000 บาทต่อคน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” ต่อมารถยนต์ของนายสามารถไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้นายวีระ นายบัญชา ได้รับบาดเจ็บเสียค่ารักษาพยาบาลไปเป็นเงิน 40,000 บาท และ 70,000 บาทตามลำดับ ส่วนนายกมลเสียชีวิต คิดเป็นค่าเสียหายได้ 180,000 บาท ดังนั้น ในส่วนของค่ารักษาพยาบาลของนายวีระจำนวน 40,000 บาท บริษัท A จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบใช้แทนนายสามารถผู้เอาประกันภัย บริษัท B ไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบแต่อย่างใด เนื่องจากความเสียหายที่นายวีระ ได้รับยังไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตาม

กรรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ในส่วนของการเสียหายของนายบัญชา บริษัท A ต้องรับผิดชอบเพิ่มจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 50,000 บาท (เนื่องจากความบาดเจ็บที่นายบัญชาได้รับไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ) ส่วนอีก 20,000 บาท บริษัท B จะต้องเข้ามารับผิดชอบใช้ให้นายบัญชาสำหรับความเสียหายของนายกมลนั้น เนื่องจากตามกรรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับการเสียชีวิตของผู้ประสบภัยเป็นเงิน 80,000 บาท บริษัท A จึงต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวน 80,000 บาท ดังนั้น ส่วนเกินวงเงินสูงสุดที่บริษัท B เริ่มต้องเข้ามารับผิดชอบ ก็คือส่วนเกิน 80,000 บาท และเมื่อมีความเสียหายต่อนายกมล ในส่วนที่เกินกว่า 80,000 บาท อยู่อีก 100,000 บาท เท่ากับจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรรมธรรม์ของบริษัท B บริษัท B จึงต้องชดเชยเต็มความคุ้มครองสูงสุด 100,000 บาท ตามที่ตนรับประกันภัยไว้ จะอ้างว่าจะต้องนำเงินจำนวน 80,000 บาท ที่นายกมล ได้รับการชดเชยตามกรรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาหักออกจากจำนวนเงิน 100,000 บาท เหลือจำนวนเงินที่บริษัท B จะต้องรับผิดชอบเพียง $= 100,000 - 80,000 = 20,000$ บาทไม่ได้ เพราะจำนวนเงินเอาประกันภัยตาม 1.1 นี้ เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เป็นของความคุ้มครองนี้โดยตรง เป็นอิสระจากความคุ้มครองอื่น

ความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ นอกจากระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนแล้ว ยังมีการระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้อีกด้วย และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งนี้ หมายถึง จำนวนเงินที่บริษัทที่ออกกรรมธรรม์นี้จะจ่ายออกไปจริงเท่านั้น มิได้รวมกับจำนวนเงินที่บริษัทที่รับประกันภัยตาม พ.ร.บ. ได้จ่ายไปด้วย หรือกรณีมีการประกันภัยตาม พ.ร.บ. และประกันภัยรถยนต์บริษัทเดียวกัน จะนำเงินที่จ่ายตามกรรมธรรม์ พ.ร.บ. หรือจ่ายตามกรรมธรรม์นี้มานับรวมกันมิได้ เช่นเดียวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กรรมธรรม์นี้ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยไว้เพียง จำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้ง และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน มิได้มีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตลอดอายุสัญญาไว้ ดังนั้น หากรถยนต์คันเอาประกันภัยก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นหลายครั้ง หลายหน บริษัทก็ต้องรับผิดชอบในทุกครั้งทุกหนตราบเท่าที่แต่ละครั้ง แต่ละหน ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

และเนื่องจากความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ เป็นความคุ้มครองความรับผิดของผู้เอาประกันภัย ผู้โดยสาร บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองหรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย ฉะนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบใช้ให้แก่บุคคลภายนอกแทนผู้เอาประกันภัย ก็คือค่าสินไหมทดแทนทั้งปวงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในลักษณะละเมิด ซึ่งได้แก่

1. ค่าปลงศพ
2. ค่ารักษาพยาบาล
3. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ก่อนตาย
4. ค่าขาดไร้อุปการะ
5. ค่าชดเชยการขาดการงานของบุคคลภายนอก

6. ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นกรณีเสียชีวิต เช่น ค่าพิมพ์หนังสืองานศพ ค่าส่งศพกลับภูมิลำเนา เป็นต้น

7. ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป (กรณีความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย) เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล รวมถึงค่ารักษาพยาบาลในอนาคตด้วย

8. ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงาน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

9. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นมิใช่ตัวเงิน

อย่างไรก็ตามบุคคลต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามข้อตกลงคุ้มครองตาม 1.1 นี้

(ก) ผู้ขับขี่ที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองจำกัดเฉพาะผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ไม่รวมถึงผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ (กรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่) หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อนั้นมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ

ตัวอย่างที่ 1 นายสามารถ ผู้เอาประกันภัยได้ขับรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ นายสามารถและเพื่อนที่โดยสารไปด้วยได้รับบาดเจ็บ แต่เนื่องจากนายสามารถเป็นผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ความบาดเจ็บที่นายสามารถ ได้รับจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง ส่วนเพื่อนของนายสามารถ ยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้อยู่

ตัวอย่างที่ 2 นายวิชา ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท B ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย นายบัญชาเพื่อนของนายวิชา ได้ขับรถยนต์คันดังกล่าว โดยมีนายวิชาโดยสารไปด้วย และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้นายบัญชาได้รับบาดเจ็บ ส่วนนายวิชาเสียชีวิต ซึ่งแม้ว่านายวิชาจะเป็นผู้เอาประกันภัยก็ตาม แต่นายวิชา มิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น การเสียชีวิตของนายวิชาจึงยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้

ตัวอย่างที่ 3 นายศิริชัย ทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้กับบริษัท A โดยกรมธรรม์ดังกล่าวระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ 2 คน คือนายศิริชัย และนางสาวศิริวรรณ ต่อมานายสมชาย ลูกจ้างขับรถยนต์คันดังกล่าวมารับนางสาวศิริวรรณ ไปทำธุระ ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ ทำให้นางสาวศิริวรรณ ได้รับบาดเจ็บสาหัส แม้นางสาวศิริวรรณจะเป็นบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในหน้าตารางก็ตาม แต่นางสาวศิริวรรณมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงไม่ใช่บุคคลที่ถูกยกเว้น บริษัท A จึงยังคงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ นางสาวศิริวรรณ

(ข) ลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ของผู้ขับขี่ตาม (ก)

ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของลูกจ้างที่จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ จำกัดเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อลูกจ้างในระหว่างทางการที่จ้างของนายจ้างเท่านั้น ดังนั้น หากแม้เกิดความเสียหายต่อลูกจ้าง แต่มิได้เกิดขึ้นในระหว่างทางการที่จ้างก็จะยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

ส่วนบิดา มารดา บุตรที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองตาม 1.1 นี้ มิได้จำกัดเฉพาะ บิดา มารดา บุตรตามกฎหมายเท่านั้น แต่ให้รวมถึงบิดา มารดา บุตร ตามความเป็นจริงด้วย แต่กรณีคู่สมรส นั้น เฉพาะคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครอง

1.2 ความเสียหายต่อทรัพย์สิน บริษัทจะรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สิน ของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

(ข) เครื่องซัง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) ทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ในความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทน หรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ที่บริษัทจะต้องเข้ามารับผิดชอบหรือในนามผู้เอาประกันภัยนั้น ให้รวมถึงค่าเสียหายทั้งปวงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบจึงมิได้จำกัดเฉพาะความเสียหายต่อทรัพย์สินโดยตรง แต่รวมถึงค่าสินไหมทดแทนอย่างอื่นที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก เช่น ค่าเสื่อมราคาแห่งทรัพย์สิน ค่าขาดประโยชน์การใช้ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายนั้น เป็นต้น

แม้ตามหลักการแล้ว บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม แต่หากความเสียหายที่เกินจากจำนวนเงินเอาประกันภัยนั้น เป็นผลมาจากการชดใช้ที่ล่าช้าของบริษัทเอง บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิดชอบในส่วนที่เกินนั้น จะอ้างว่าเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่ได้ เช่น แดงขับรถคันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของเขียว รถยนต์ของเขียวได้รับความเสียหาย เขียวเรียกร้องค่าเสียหายนั้นจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถของแดง บริษัทไม่ยอมจ่าย อ้างว่าอุบัติเหตุครั้งนี้ไม่ได้เกิดจากความประมาทของแดง เขียวจึงนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำสั่งพิพากษาถึงที่สุดให้แดงชดใช้ค่าเสียหายให้แก่เขียวเป็นเงิน 220,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอีก 50,000 บาท ปรากฏว่ากรมธรรม์คุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก 250,000 บาท/ครั้ง บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขียวเพียง 250,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว ส่วนอีก 20,000 บาท แดงจะต้องเป็นผู้ชดใช้เองไม่ได้ เพราะ

เหตุว่า หากบริษัทชดใช้ให้แก่เชียวแต่แรก ไม่บิดพลิ้วบ้ายเบี่ยง บริษัทก็รับผิดชอบชดใช้เพียง 220,000 บาท ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย แต่ค่าเสียหายที่เกินวงเงินเอาประกันภัยเป็นผลมาจากการผิดนัดไม่ชำระหนี้ของบริษัทเอง บริษัทจึงต้องเป็นผู้รับภาระจากการผิดนัดของบริษัทด้วย กรณีดังกล่าว บริษัทจึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินทดแทนเชียวเป็นจำนวน 270,000 บาท

ในบางกรณีแม้จำนวนเงินความรับผิดชอบจะเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดชอบเต็มจำนวนความเสียหายที่แท้จริง เช่น แดงขับรถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนกับรถยนต์ของดำ แดงยอมรับผิดว่าเกิดจากความประมาทของตน ในชั้นเจรจาเรียกร้องค่าเสียหาย ดำเรียกร้องค่าเสียหายเป็นเงิน 150,000 บาท จากบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์ของแดง บริษัทปฏิเสธโดยอ้างว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากความประมาทของแดงผู้เอาประกันภัย หรืออาจอ้างว่าความเสียหายที่เรียกร้องสูงเกินจริงก็ตาม ต่อมาดำเนินคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้แดงและ/หรือบริษัทชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ดำเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี นับจากวันผิดนัด แม้วงเงินเอาประกันภัยจะมีเพียง 250,000 บาท ก็ตาม บริษัทก็ต้องรับผิดชอบจำนวนต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษา เพราะเหตุว่าในชั้นเจรจา หากบริษัทไม่บิดพลิ้วบ้ายเบี่ยง บริษัทก็รับผิดชอบเพียง 150,000 บาท ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิด แต่เพราะเหตุบริษัทบิดพลิ้วแล้วจะทำให้ผู้เอาประกันภัยเดือดร้อน ย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้เอาประกันภัย

กรณีรถยนต์ของนายแดงซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัท ก. ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของนายขาวซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัท ข. ปรากฏว่ารถยนต์ของนายแดงเป็นฝ่ายประมาท แต่นายขาวไม่ประสงค์จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าซ่อมจากบริษัท ข. จึงไปดำเนินการเรียกร้องค่าซ่อมรถยนต์เอจากบริษัท ก. บริษัท ก. จะเกี่ยวให้นายขาวไปเรียกค่าซ่อมจากบริษัท ข. ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ของนายขาวเอง โดยอ้างว่าบริษัท ก. และบริษัท ข. มีสัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน (Knock for Knock Agreement) ไม่ได้ นายขาวในฐานะผู้ถูกระทำละเมิดย่อมสามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัท ก. ได้โดยตรงตามมาตรา 887 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากกรรมธรรม์ของบริษัท ก. มีความคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอกด้วย หรือนายขาวจะเรียกร้องให้บริษัท ข. ผู้รับประกันภัยรถยนต์เป็นผู้ชดใช้ก็ได้ เป็นสิทธิของนายขาวที่จะเลือก และหากนายขาวเรียกร้องจากบริษัท ก. บริษัท ก. จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้นายขาว แล้วไปว่ากล่าวกันเองกับบริษัท ข. ต่อไป

กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไปทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย เมื่อบริษัทและผู้เสียหายไม่สามารถตกลงราคาค่าเสียหายได้ เนื่องจากบริษัทประเมินค่าเสียหายให้ต่ำ ผู้เสียหายจึงเสนอให้บริษัทเป็นผู้ทำการซ่อม หากบริษัทยังคงบ้ายเบี่ยงไม่ยอมชดใช้ให้กับผู้เสียหายแล้ว อาจถือได้ว่าบริษัทมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นเด่นชัดว่าไม่ประสงค์จะใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ตรงตามความเสียหายที่แท้จริง บริษัทจะมีความผิดฐานประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 36 ซึ่งมีโทษตามมาตรา 88 นอกจากนี้รัฐมนตรียังอาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยได้ ตามมาตรา 59 (4) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง โดยผู้เอาประกันภัย ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในกรมธรรม์ ส่วนผู้ขับขี่ หมายถึง เฉพาะผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ขับขี่อื่น เช่น นายแดงได้ทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ โดยระบุให้ลูกจ้างทั้งสองของตนเป็นผู้ขับขี่ คือ นายวิระชัย และนายสมหมาย ต่อมานายสมหมายได้ขับรถพาแดงไปทำธุระ แต่ระหว่างทางรถเกิดอุบัติเหตุพุ่งชนรถจักรยานยนต์ของนายวิระชัยที่จอดอยู่ข้างทางได้รับความเสียหาย แม้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะเป็นของนายวิระชัยผู้ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ก็ตาม แต่นายวิระชัยมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์ในขณะเกิดเหตุ ซึ่งเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ความเสียหายของรถจักรยานยนต์ดังกล่าวจึงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

(ข) เครื่องจักร สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) ทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์

ข้อ 2. ความเสียหายส่วนแรก

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สิน ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุ นอกเหนือจากที่ได้รับระบุไว้ในตาราง

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย ซึ่งมีชื่อผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรก เกินหนึ่งข้อให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง ตามหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก มีกำหนดไว้ 3 กรณีด้วยกัน ได้แก่

(ก) ใช้รับผิดชอบประเภทจากที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง 2,000 บาท เช่น ในตารางกรมธรรม์ระบุว่า “ใช้ส่วนบุคคลไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” แต่นำรถไปใช้รับจ้างและเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเสียหายเป็นเงิน 10,000 บาท หากกรณีนั้น

ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน 10,000 บาท ให้แก่บุคคลภายนอกนั้น เต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัย บริษัทจะไม่ยอมจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยไม่ยอมชำระค่าเสียหายส่วนแรกให้แก่บริษัทไม่ได้ หรือบริษัทจะไปหักค่าเสียหายส่วนแรกจากผู้เอาประกันภัยที่ต้องรับผิดชอบ ออกจากค่าสินไหมทดแทนของบุคคลภายนอกก็ไม่ได้เช่นกัน

(ข) ความเสียหายส่วนแรกตามจำนวนที่ระบุไว้ในตาราง ซึ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกที่เกิดขึ้นจากความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย และจำกัดไว้เฉพาะส่วนแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น เช่น บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง 3,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ดังนั้น เมื่อรถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็นเงิน 78,000 บาท ผู้เอาประกันภัยก็ต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบความเสียหายนั้นเองเป็นจำนวน 3,000 บาท อย่างไรก็ตามในเบื้องต้น บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน 78,000 บาทให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวน 3,000 บาท

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีข้อตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเองตาม (ข) แล้ว บริษัทจะต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยเป็นการตอบแทนด้วย ในอัตราดังนี้

- 5,000 บาทแรกได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- ส่วนเกินจาก 5,000 บาทแรกได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย 1% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

(ดังนั้น หากกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้ 12,000 บาท บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยให้ = $(5,000 \times 10\%) + (7,000 \times 1\%) = 570$ บาท)

(ค) ความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้ จะใช้กับกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น กล่าวคือ ในการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ไม่เกิน 2 คน แต่หากมีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ถูกระบุชื่อไว้ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ไปเกิดอุบัติเหตุชนทรัพย์สินบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย แม้ผู้ขับขี่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น จะมีชื่อผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม แต่ในเมื่อเป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนไปก่อน และเมื่อปรากฏว่าผู้ขับขี่นั้นมีชื่อผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ บริษัทจึงมีสิทธิเพียงเรียกค่าเสียหายส่วนแรกจากผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวน 2,000 บาท

แต่หากความเสียหายที่บุคคลภายนอกได้รับ เป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็ไม่จำเป็นต้องเข้ามารับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

ในกรณีที่มิเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายส่วนแรกเกินกว่า

1 ข้อ ก็ให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบในแต่ละข้อเพิ่มขึ้นไป เช่น ในกรณีธรรมะระบุให้ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง 5,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย 500 บาท) และการประกันภัยตามกรณีดังกล่าวเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็นเงิน 56,000 บาทนั้น มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรณีธรรมะเป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยจึงต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองทั้งสองข้อ คือ 5,000 บาท (ตาม ข) + 2,000 บาท (ตาม ค) = 7,000 บาท

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ไม่ว่าจะข้อ (ก)

(ข) หรือ (ค) ก็ตาม บริษัทจะปฏิเสธความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก โดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยยังไม่แนจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกมาชำระแก่บริษัท หรือจะหักจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบออกจากจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงจะมาเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องชดใช้คืนแก่บริษัทภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท มิฉะนั้น จะต้องตกเป็นลูกหนี้ผิดนัดซึ่งนอกจากต้นเงินแล้ว ยังต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยด้วย

ข้อ 3. ค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี

ถ้าผู้เอาประกันภัย ถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะต้องสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

เมื่อผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่รถโดยความยินยอมของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะเข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท แต่หากเป็นการฟ้องร้องในส่วนที่กรณีธรรมะมิได้คุ้มครองไว้ หรือบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองจนเต็มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดไว้แล้ว บริษัทก็ไม่ต้องเข้าไปต่อสู้คดีแทน เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุ เป็นผลทำให้ผู้โดยสารในรถคันนั้นถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้ตายฟ้องศาลเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ขับขี่ และ/หรือผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวนเงิน 250,000 บาท ซึ่งหากกรณีธรรมะประกันภัยนี้คุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยไว้ 100,000 บาท/คน เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรณีธรรมะ พ.ร.บ.และตามกรณีธรรมะนี้ให้แก่บุคคลภายนอกนั้นไปแล้ว $80,000 + 100,000 = 180,000$ บาทเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว แม้บุคคลภายนอกจะยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายส่วนที่ขาดอีก 70,000 บาทก็ตาม บริษัทก็ไม่มีหน้าที่ต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยอีกต่อไป เนื่องจากบริษัทได้ชดใช้เต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว

ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยแต่ฝ่ายเดียว โดยมีได้มีการฟ้องบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยคำจนให้ร่วมรับผิดชอบด้วย หากผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทไม่ได้ดำเนินการใด ๆ หรือบริษัทได้เข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย และผลคดีถึงที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้ผู้เอาประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหาย บริษัทก็มีหน้าที่ชดใช้ค่า

สินไหมทดแทนตามคำพิพากษานั้นให้แก่ผู้เสียหายในนามหรือแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทจะมากล่าวอ้างว่าคำพิพากษาผูกพันเฉพาะคู่ความ จึงไม่ผูกพันบริษัทไม่ได้ ทั้งจะยกเอาอายุความขึ้นมาต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความแล้วก็ได้เช่นกัน เพราะการดำเนินคดีอยู่ภายใต้ความรู้ของบริษัทยาโดยตลอด หากบริษัทจะยกอายุความมาปฏิเสธความรับผิดชอบในภายหลัง ย่อมถือได้ว่าบริษัทใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

การที่บริษัทจะต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เอาประกันภัยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ หากผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์ให้บริษัทเข้ามาต่อสู้คดีแทนแล้ว บริษัทไม่มีสิทธิต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย แต่เพื่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท บริษัทอาจร้องสอดเข้าเป็นคู่ความร่วมในคดีตามมาตรา 57 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ก็ได้

ข้อ 4. การคุ้มครองความรับผิดของผู้ขับขี่

บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่มีเงื่อนไขว่า

4.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตามเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์นี้

4.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์อื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ในการประกันภัยรถยนต์ในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอก จำเป็นต้องขยายให้คุ้มครองรวมถึงผู้ขับขี่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยที่มีใช้ผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ด้วย เพราะในทางปฏิบัติรถยนต์ที่เอาประกันภัยมิใช่มีผู้ขับขี่คนเดียว หรือในกรณีที่รถยนต์เป็นของนิติบุคคล ก็จะมีพนักงานขับรถยนต์ ถ้าไม่มีการขยายความคุ้มครองรวมไปถึงก็จะเกิดปัญหาคนใช้รถไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่ได้รับความคุ้มครองกลับเป็นคนที่ไม่ได้ใช้รถขึ้น ดังนั้น กรมธรรม์จึงขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลใดก็ตามซึ่งขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัย โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นผู้เอาประกันภัยด้วย

เช่น ชาวให้แดงยืมรถยนต์ที่ทำการประกันภัยไว้ไปใช้ แดงชนด่านรั้งรถไปเป็นเพื่อนด้วย ขณะเดินทางไปประสบอุบัติเหตุชนคนตาย ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว บริษัทก็ไม่ต้องชดใช้ความรับผิดต่อความตายที่เกิดขึ้นนั้น ทั้งนี้ เนื่องจากการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น เมื่อแดงมิใช่ผู้เอาประกันภัย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด แต่เนื่องจากในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรถยนต์คันหนึ่ง ๆ มิใช่จะมีผู้ขับขี่คนเดียว ดังนั้น เพื่อให้กรมธรรม์คุ้มครองครอบคลุมไปถึงผู้ขับขี่คนอื่น ๆ ที่มีใช้ผู้เอาประกันภัยด้วย จึงกำหนดเงื่อนไขข้อดังกล่าวไว้

ในการขยายความคุ้มครองนี้มีเงื่อนไขว่า ผู้ขับขี่นั้นต้องปฏิบัติตามเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเองและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกรมธรรม์นี้ เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และจะต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

เงื่อนไขอีกประการหนึ่งก็คือ บุคคลผู้ขับขี่นั้นจะต้องไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์อื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

สำหรับเงื่อนไขส่วนนี้ก็เพื่อตัดปัญหาการมีประกันภัยซ้อนกัน เพราะในแง่ของบุคคลทั่วไปสามารถจะทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกอันเกิดจากการกระทำละเมิดทุกอย่าง รวมถึงการขับขี่รถยนต์ใด ๆ ซึ่งในกรณีนี้ กรมธรรม์ที่คุ้มครองความรับผิดดังกล่าวจะต้องชดใช้ค่าเสียหายไปก่อน หากการชดใช้ไม่เพียงพอ กรมธรรม์รถยนต์นั้นจึงจะใช้ให้ในส่วนที่ขาดอยู่

แต่หากกรมธรรม์คุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก ที่บุคคลนั้นซื้อความคุ้มครองไว้มีข้อความระบุไว้ว่าจะรับผิดชอบส่วนที่เกินจากกรมธรรม์อื่นเช่นกันแล้ว ย่อมถือได้ว่า มีการทำสัญญาวินาศภัยสองรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน จึงต้องไปพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 870 กล่าวคือ กรมธรรม์ใดทำก่อนกรมธรรม์นั้นก็ต้องเข้าไปรับผิดชอบก่อน หากไม่พอกรมธรรม์หลังจึงเข้ามารับผิดชอบต่อไป แต่หากทำพร้อมกันก็ให้กรมธรรม์ทั้งสองร่วมกันรับผิดชอบตามส่วนเฉลี่ยของทุนประกันภัยที่แต่ละกรมธรรม์ได้รับประกันภัยไว้

ข้อ 5. การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร

กรมธรรม์นี้ให้ความคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดชอบจากการรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์อื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

กรมธรรม์นี้นอกจากจะขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยตามข้อ 4 แล้ว ยังคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้โดยสาร กล่าวคือ หากมีอุบัติเหตุอันเกิดจากการรถยนต์ที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งอยู่ในรถยนต์นั้น ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก และความเสียหายนั้นผู้โดยสารในรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว บริษัทก็ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกในนาม หรือแทนผู้โดยสารนั้น เช่น แดงเจ้าของรถที่ทำประกันภัยไว้ โดยมีขาวและเขียวนั่งโดยสารไปด้วย ขณะแดงจอดรถยนต์ริมบาทวิถีเขียวซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังด้านขวาเปิดประตูโดยไม่ได้รับมัตระวังทำให้ดำซึ่งขี่รถจักรยานยนต์ตามหลังมาพุ่งชนเขียวหลักล้มลง ดำได้รับบาดเจ็บ เมื่อความบาดเจ็บที่ดำได้รับ เขียวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยก็ต้องเข้ามารับผิดชอบต่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ดำแทนเขียว เป็นต้น

แต่ความรับผิดของบริษัทอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ผู้โดยสารนั้นมิได้ทำประกันความรับผิดของตนต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นไว้ หรือหากทำไว้แต่ความคุ้มครองไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว บริษัทก็จะรับผิดชอบเฉพาะส่วนเกินเท่านั้น

ข้อ 6. การคุ้มครองนายจ้าง

กรมธรรม์นี้ให้ความคุ้มครองถึงนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดชอบจากการใช้รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางที่จ้าง ทั้งนี้ เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ แต่มีเงื่อนไขว่า

6.1 นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์นี้

6.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์อื่น เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับชดใช้นั้นไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

6.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท

เงื่อนไขข้อนี้เป็นการขยายความคุ้มครองรวมถึงนายจ้างของผู้เอาประกันภัย ในกรณีที่นายจ้างต้องรับผิดชอบในอุบัติเหตุที่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นลูกจ้างใช้รถยนต์ในระหว่างทางการที่จ้างได้ก่อขึ้น

เนื่องจากในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำละเมิด กำหนดให้นายจ้างต้องร่วมรับผิดชอบกับลูกจ้าง เมื่อลูกจ้างไปละเมิดทำให้ผู้อื่นได้รับความบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือเสียหายทางทรัพย์สินในระหว่างทางการที่จ้าง หรือขณะปฏิบัติหน้าที่ให้นายจ้าง ซึ่งผู้เสียหายสามารถเรียกร้องต่อนายจ้างให้ชดใช้ค่าเสียหายเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของลูกจ้างได้ ฉะนั้น เพื่อมิให้นายจ้างต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดของลูกจ้างจากการใช้รถยนต์ในระหว่างทางการที่จ้าง กรมธรรม์จึงได้ขยายความคุ้มครองถึงนายจ้างด้วย แต่มีเงื่อนไขดังนี้คือ

1. นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ในภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

2. นายจ้างไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์อื่น หรือได้รับการชดใช้แต่ไม่เพียงพอ บริษัทก็จะชดใช้ในส่วนที่เกินเท่านั้น ในกรณีนี้เพื่อป้องกันการประกันภัยซ้อนกัน เพราะนายจ้างอาจจะมี การประกันภัยความรับผิดอันเกิดจากการดำเนินงานทุกอย่างของนายจ้าง รวมถึงการกระทำของลูกจ้างด้วย ซึ่งกรมธรรม์ดังกล่าวควรจะชดใช้ก่อนเพราะเป็นกรมธรรม์หลัก แต่ถ้าชดใช้แล้วไม่เพียงพอ เพราะความเสียหายเกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิด กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นี้จึงจะชดใช้ในส่วนที่เกินให้

3. การคุ้มครองนี้มีใช้เป็นการเพิ่มจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกตามกรมธรรม์ระบุไว้ 500,000 บาท เมื่อมีการขยายความคุ้มครองนายจ้างก็มีได้หมายความว่า มีการคุ้มครองนายจ้างอีก 500,000 บาท (รวมเป็นเงิน 1,000,000 บาท) จำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามกรมธรรม์ยังคงเดิม คือไม่เกิน 500,000 บาท

ข้อ 7. การยกเว้นทั่วไป การประกันภัยตามหมวดนี้ ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก

ความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกที่เกิดจากเหตุ ดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

7.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายอนามัยหรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย. 04 ให้แก่

ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

7.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือ ใช้ชนยาเสพติด เป็นต้น

ข้อยกเว้นดังกล่าว มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อประโยชน์ในการทำผิดกฎหมาย โดยตรงเท่านั้น เช่น ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ชนยาเสพติด แต่มิได้หมายความว่าห้ามรวมถึง การทำผิดกฎหมายอื่น เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

7.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น

แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ ที่มีได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้น หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้

7.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

การใช้ลากจูงหรือผลักดันที่เข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถคันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูงหรือผลักดันรถคันอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้งานได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม

การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึง การนำรถตัวลากไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือไม่มีเครื่องยนต์และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง และเมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อ เป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับเคลื่อนหรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียวคือ ผู้ขับขี่ตัวลาก ฉะนั้น หากมีการนำรถตัวลากไปลากจูงรถพ่วงที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริงแล้ว จะนำข้อยกเว้นข้อ 7.4 นี้มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ ไม่ว่ารถตัวลากและรถพ่วงจะเจ้าของเดียวกันหรือต่างเจ้าของ จะประกันภัยบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกัน

กรณีทั้งตัวลากและรถพ่วงต่างมีประกันภัยไว้ ไม่ว่าจะบริษัทเดียวกันหรือบริษัทต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อรถทั้งสองลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกไม่ว่ารถตัวลากหรือรถพ่วงหรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วม คือเฉลี่ยความรับผิดเท่า ๆ กัน และแม้ว่าความคุ้มครองต่อบุคคลภายนอกทั้งสองกรมธรรม์จะต่างกัน ก็ต้องเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเฉลี่ยจนหมดกรมธรรม์หนึ่งแล้วหากยังไม่พอก็จะนำส่วนที่เหลืออีกกรมธรรม์หนึ่งไปชำระต่อไป และหากกรมธรรม์ที่เหลือชำระจนเต็มความคุ้มครองแล้ว ยังไม่คุ้มครองความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบส่วนที่เหลือเองต่อไป

แต่หากกรณีเป็นว่ารถตัวลากมีประกันภัย รถตัวพ่วงไม่มีประกันภัย หรือรถตัวลากไม่มีประกันภัย รถตัวพ่วงมีประกันภัยแล้ว ก็จะเป็นกรณีที่จะมีผู้ที่ต้องเข้ามารับผิดชอบแทนผู้เอาประกันภัยเพียง

บริษัทเดียว ฉะนั้น บริษัทที่รับประกันภัยไว้้นั้น (ไม่ว่ารับประกันรถตัวลาก หรือรถตัวพ่วง) จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปลากจูง หรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์ หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย ซึ่งอยู่ในข่ายยกเว้น ไม่คุ้มครอง แต่หากรถทั้งสองคันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันแล้ว บริษัทก็ไม่อาจนำเงื่อนไขดังกล่าวขึ้นมาสืบเสาะความรับผิดชอบได้

7.5 ความรับผิดชอบที่เกิดจากสัญญาที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญานั้นแล้ว ความรับผิดชอบของผู้ขับขี่จะไม่เกิดขึ้น

หมายความว่า กรณีที่ผู้ขับขี่ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายในเหตุที่เกิดขึ้น แต่ผู้ขับขี่ไปทำสัญญายินยอมรับผิดชอบ หรือสัญญาชดเชยค่าเสียหาย ซึ่งหากไม่มีสัญญานั้น ผู้ขับขี่ก็ต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่เกิดขึ้น บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาที่ผู้ขับขี่ได้ทำขึ้น

อนึ่ง ผู้ขับขี่ตามข้อ 7.5 นี้ ให้ความความรวมถึงผู้เอาประกันภัย และบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้วย

7.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

หากบุคคลที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยจนเกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้ว ความเสียหายที่เกิดต่อบุคคลภายนอกนั้นก็จะได้ไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อยกเว้นนี้ นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น หากไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้ว บริษัทก็ไม่อาจสืบเสาะความรับผิดชอบได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าเมาสุราก็ตาม

ข้อ 8. ข้อสัญญาพิเศษ ภายใต้อำนาจเงินจำกัดความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือข้อ 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 2 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไป เป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบตาม 1.1 ในหมวดนี้

ส่วนเงื่อนไขข้อ 7.6 บริษัทจะไม่นำมาเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบทั้งตาม 1.1 และ 1.2 ในหมวดนี้

ในกรณีที่บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย หรือรับผิดชอบตามกฎหมายประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย แต่บริษัทได้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนไปแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ในความรับผิดชอบที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

หมายความว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถคันเอาประกันภัยไปใช้และประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก แต่การเกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะที่ผู้ขับขี่ใช้ในการแข่งขันความเร็วหรือเข้าซอกยกเว้นไม่คุ้มครองตามเงื่อนไขข้อ 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 หรืออาจเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยก็ตาม บริษัทไม่อาจยกเหตุหรือเงื่อนไขดังกล่าว รวมทั้งความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์มาอ้าง เพื่อเป็นเหตุให้ปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ตามข้อตกลงคุ้มครองข้อ 1.1 ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยภายหลัง

แต่ในส่วนของการยกเว้น 7.6 นั้น ต่างจากข้อยกเว้น 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 กล่าวคือ หากเกิดกรณีที่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 แล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนของการเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ส่วนความเสียหายของทรัพย์สินของบุคคลภายนอก บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้เลย ขณะที่หากเป็นกรณีเข้าข้อยกเว้นตาม 7.6 บริษัทจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อน ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน และเมื่อชดใช้ไปแล้วเพียงใด บริษัทก็จะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยเพียงนั้น

ผู้เอาประกันภัยที่จะถูกเรียกค่าสินไหมทดแทนคืนจากบริษัทนั้น หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผู้ทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก อาจมิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตารางก็ได้ เช่น นายแดงทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัท นายขาวยืมรถยนต์นายแดงไปใช้ ไปประสบอุบัติเหตุทำให้บุคคลภายนอกได้รับบาดเจ็บ แต่ขณะเกิดเหตุ นายขาวซึ่งเป็นผู้ขับขี่ มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หากกรณีดังกล่าว นายขาวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว ขณะนั้นต้องถือว่านายขาวคือผู้เอาประกันภัยหาใช่นายแดงไม่ บริษัทเมื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้ว ก็จะเรียกคืนจากนายขาว มิใช่เรียกคืนจากนายแดง

แต่หากเหตุที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ เป็นเหตุตามเงื่อนไขข้อ 2 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไปแล้ว บริษัทสามารถยกเหตุดังกล่าวขึ้นปฏิเสธความรับผิดชอบต่อข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ต่อบุคคลภายนอกได้

หรือเมื่อเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามข้อตกลงคุ้มครองข้อ 1.2 แล้ว บริษัทสามารถยกเอาความไม่สมบูรณ์ของสัญญาหรือเงื่อนไขใด ๆ เว้นแต่ข้อ 7.6 ที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหรือตามกรมธรรม์นี้ ขึ้นมาเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกได้เช่นกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัย เลี้ยวกลับรถในที่ที่มีเครื่องหมายจราจรห้ามไว้ ทำให้เกิดประสูติเหตุชนบุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย ไม่ถือว่าเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย เพราะเครื่องหมายจราจรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้ผู้ขับขี่ได้ระมัดระวังเพื่อความปลอดภัยเท่านั้น ดังนั้น บริษัทจะปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บ และความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกไม่ได้

หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

ความเสียหายต่อรถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ยึดประจำอยู่กับตัวรถยนต์แต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด

เดิมในส่วนความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ จะมีการแบ่งประเภทของภัยที่เป็นสาเหตุให้รถยนต์ได้รับความเสียหายออกเป็น ความเสียหายจากการชน การคว่ำ (กช.) ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำมั่วร้าย (จจ.) และความเสียหายที่เกิดจากสาเหตุอื่น (ภัยอื่น) ซึ่งหากผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะซื้อความคุ้มครองความเสียหายจากภัยอันใด ก็สามารถทำได้ โดยบริษัทจะออกเอกสารแนบท้าย เพื่อยกเว้นความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากภัยนั้นไว้ แต่ตามเงื่อนไขใหม่นี้ไม่ว่ารถยนต์ ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ยึดประจำอยู่กับตัวรถยนต์จะได้รับความเสียหายจากเหตุใดก็ตาม เช่น ความเสียหายที่เกิดการชน อุกราดน้ำมันเบรค ถูกขูดขีด ถูกน้ำท่วม เกิดจากภัยธรรมชาติ หรือแม้จะเกิดจากการใช้งานของเครื่องจักร อุปกรณ์ สิ่งที่ยึดประจำอยู่กับตัวรถ มิได้เกิดจากการใช้งานอย่างรถ ก็ตาม ก็ยังจะได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น (เว้นแต่ความเสียหายที่มีการไหม้ของไฟ หรือความเสียหายที่มีการระบุงกเว้นความรับผิดไว้ในกรมธรรม์นี้แล้วก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง) โดยบริษัทจะรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

อุปกรณ์ มีความหมายถึง สิ่งจำเป็นที่ใช้ควบคู่ไปกับตัวรถยนต์ ซึ่งโดยสภาพปกติอุปกรณ์นั้นมีไว้เพื่อประโยชน์ต่อการใช้รถ หรือเก็บไว้เพื่อใช้ประจำอยู่ที่รถ เช่น แม่แรง ยางอะไหล่ ฯลฯ

เครื่องตกแต่ง คือ สิ่งที่ตกแต่งเพิ่มเติมจากสภาพรถเดิมที่ผลิตมาจากโรงงานก่อนหรือขณะที่ทำประกันภัย และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นภายหลังและมีการแจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว

สิ่งที่ยึดประจำอยู่กับตัวรถ เช่น ผ้าใบที่มีไว้เพื่อใช้คลุมรถหรือคลุมสินค้า ที่ใช้เป็นประจำอยู่กับรถยนต์ ฯลฯ

ในกรณีความเสียหายจากไฟไหม้ จะไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ แต่จะอยู่ในส่วนของความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ โดยความเสียหายจากไฟไหม้ที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์นั้น ไม่ว่าจะเป็นการไหม้ที่เป็นผลมาจากเครื่องยนต์กลไกของรถยนต์นั่นเอง หรือเป็นการไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันเป็นเหตุให้ไฟลุกไหม้ ก็ถือว่าเป็นความเสียหายจากไฟไหม้ทั้งสิ้น (รายละเอียดของความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้จะได้กล่าวต่อไปในส่วนความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้)

ข้อ 2. การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์

2.1. ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ ในขณะที่เอาประกันภัยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

2.2 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์ หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อมโดยอู่กลางกรมการประกันภัยที่นายทะเบียนจัดตั้ง

ข้อจำกัดความรับผิดชอบของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดชอบไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ความเสียหายต่อรถยนต์ที่จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ แบ่งเป็น

2.1 ความเสียหายสิ้นเชิง : หากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น จนเป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหายอย่างสิ้นเชิงแล้ว บริษัทมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ (แต่กรณีที่มีการออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.24 ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ไว้แล้ว บริษัทจะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามส่วนได้เสียก่อน)

และหากรถยนต์นั้นได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัยแล้ว ในการรับค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้นนั้น ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี จะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัทด้วย โดยบริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอนนั้นทั้งหมด ไม่ว่าค่าธรรมเนียมการโอน ตลอดจนค่าภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของราคารถยนต์ในขณะที่เกิดอุบัติเหตุ

2.2 เสียหายแต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง : แต่หากรถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ว่าจะให้บริษัทรับผิดชอบชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ก็ให้ดำเนินการจัดซ่อมโดยอู่กลางกรมการประกันภัยที่นายทะเบียนได้จัดตั้งขึ้น

อย่างไรก็ตาม หากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซมหรือจัดเปลี่ยน ไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดชอบไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือเท่านั้น

ข้อ 3. การดูแลขนย้าย

เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากค่าธรรมเนียมนี้จะชดใช้ความเสียหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริง ในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่กรมธรรม์นี้คุ้มครอง เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ พนักงานสอบสวนทำการลากรถยนต์ไปที่สถานีตำรวจ และเมื่อใช้เป็นหลักฐานทางคดีแล้วเสร็จ จึงได้ลากรถยนต์ไปที่อยู่เพื่อทำการซ่อมแซม ค่าลากรถยนต์ทั้งสองช่วงนี้ บริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณี แม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุณราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อู่จึงไม่สามารถซ่อมได้ จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อม จึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์

ข้อ 4. ความเสียหายส่วนแรก ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายอันเกิดจากการชน ในกรณีผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 6,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ มีชื่อผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามข้อต่าง ๆ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรก (ข) และ (ค) หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองตามหมวดนี้ มี 3 กรณี ดังนี้ คือ

(ก) ในกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเกิดเหตุได้รับความเสียหายอันเกิดจากการชน และผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้นั้น หมายถึง กรณีที่รถยนต์เอาประกันภัยถูกรถอื่นเฉี่ยวชน หรือเฉี่ยวชนรถอื่น ได้รับความเสียหาย และผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้นั้น แต่ไม่รวมถึงกรณีรถชนกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่รถ เช่น ก้อนหิน รั้ว ต้นไม้ สัตว์ ฯลฯ หรือความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่น เช่น การถูกกลั่นแกล้ง

(ข) ในกรณีที่บริษัทเห็นว่ารถยนต์ที่เอาประกันภัยบางคันมีความเสี่ยงภัยสูง เห็นควรจะต้องให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง เพื่อที่จะได้มีความระมัดระวังในการใช้รถยนต์ยิ่งขึ้น บริษัทก็อาจทำความตกลงกับผู้เอาประกันภัย ให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้ก็ได้ หรือผู้เอาประกันภัยเห็นว่าตนมีศักยภาพพอที่จะรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองได้ ก็อาจตกลงกับบริษัทเพื่อขอรับผิดชอบตาม (ข) เพื่อจะได้เสียเบี้ยประกันภัยน้อยลงก็สามารถกระทำได้

แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้แล้ว บริษัทจะต้องลดเบี้ยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นการตอบแทน ดังนี้

- ค่าเสียหายส่วนแรก 5,000 บาท (หรือ 1,000 บาทสำหรับรถจักรยานยนต์) จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 100% ของความเสียหายส่วนแรก

- ส่วนที่เกิน 5,000 บาท จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 10% ของความเสียหายส่วนแรกในส่วนที่เกิน 5,000 บาท (ส่วนที่เกิน 1,000 บาท จะได้รับการลดเบี้ยประกันภัย 20% สำหรับรถจักรยานยนต์)

ตัวอย่างเช่น กรณีประกันภัยรถยนต์นั่ง หากกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองตาม (ข) นี้ 8,000 บาท บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยเฉพาะส่วนนี้ $= (5,000 \times 100\%) + (3,000 \times 10\%) = 5,300$ บาท

(ค) ความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้ จะใช้กับกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น กล่าวคือ หากรถยนต์มีความเสียหายที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง 6,000 บาท แม้ว่าบุคคลอื่นนั้นจะเป็นบุคคลที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงภัยน้อยกว่าบุคคลที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยพ้นความรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้

ความเสียหายต่อรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองตาม (ค) นี้ จำกัดไว้เฉพาะความเสียหายที่เกิดจากการชน การคว่ำเท่านั้น แต่หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่น เช่น น้ำท่วม ก็มีใช้กรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองตาม (ค) นี้

อย่างไรก็ตาม ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเองตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ก็ต่อเมื่อความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือเป็นความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้นั้น ฉะนั้น หากเป็นความเสียหายซึ่งมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ผู้เอาประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

ในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

ข้อ 5. การรักษารถยนต์

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย

เงื่อนไขนี้เป็นการเน้นให้ผู้เอาประกันภัยปฏิบัติตามเสมือนหนึ่งว่าไม่มีการประกันภัย คือ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ การที่ไม่รักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ ทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น เช่น เบรคใช้การได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือยางอยู่ในสภาพที่ไม่มีดอกยางเลย หากมีการนำไปใช้ก็จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง เป็นต้น

ในกรณีที่มีความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามความจำเป็นแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั่นเอง เช่น ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยทราบอย่างแน่ชัดว่า เบรคใช้การไม่ได้แต่ยังฝืนใช้รถยนต์คันดังกล่าว เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากเบรคไม่ดี ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั่นเอง หรือในกรณีที่รถยนต์เกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้หม้อน้ำรั่ว แต่ผู้เอาประกันภัยยังฝืนใช้รถยนต์นั้น โดยที่ไม่มีน้ำในหม้อน้ำ ทำให้ความร้อนขึ้นสูงและเครื่องยนต์เกิดความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 6. การสละสิทธิ

ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของอยู่ เมื่อรถยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม โดยการซ่อมนั้นบริษัทมิได้เป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหาย ในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้นั้น แต่หากรถยนต์นั้นได้รับความเสียหายจากการใช้ของบุคคลของอยู่แล้ว บริษัทยังคงสงวนสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาจากบุคคลของอยู่นั้น เว้นแต่รถยนต์ได้เข้าซ่อมที่อู่ตามคำสั่งของบริษัท หรือบริษัทเป็นผู้ให้ความยินยอม เช่น ลูกจ้างยืมรถยนต์จากผู้เอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ได้รับความเสียหาย เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อความเสียหายของรถยนต์ให้แก่ผู้เอาประกันภัยไปแล้ว บริษัทก็จะสละสิทธิไม่ไล่เบี้ยเอาจากลูกจ้างคนนั้น แต่หากลูกจ้างนำรถยนต์ไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทมีสิทธิไล่เบี้ยเอาค่าสินไหมทดแทนที่ตนได้จ่ายไปให้แก่ผู้เอาประกันภัยคืนจากลูกจ้างนั้นได้

ข้อ 7. การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของเครื่องยนต์ เป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้นจากสภาพการใช้งาน กรมธรรม์จึงไม่อาจคุ้มครองความเสียหายในกรณีดังกล่าวได้

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายตาม 7.2 นี้ หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากสภาพการใช้งานทั่วไป มิได้เกิดจากอุบัติเหตุ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ แต่หากความเสียหายดังกล่าวเป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุตามมา เช่น รถยนต์เกิดเครื่องเสียหรือเบรคเสียทำให้ไม่สามารถควบคุมรถได้ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายของเครื่องยนต์ หรือเบรคคันนั้น แต่ในส่วนของความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ บริษัทยังคงไม่พ้นความรับผิดชอบ

หรือหากกรณีเป็นว่ารถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้เครื่องยนต์แตก เครื่องไฟฟ้าของรถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายของเครื่องยนต์ หรือเครื่องไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ ไม่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.2 นี้ เพราะความเสียหายของทั้งเครื่องยนต์ และเครื่องไฟฟ้าเป็นความเสียหายที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุโดยตรง บริษัทจึงยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายที่เป็นผลจากการบรรทุกน้ำหนักเกิน จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่หากบรรทุกน้ำหนักเกิน แล้วไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

เงื่อนไขข้อยกเว้นข้อนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อยางรถยนต์ เฉพาะกรณียางรถยนต์เกิดการฉีกขาด หรือระเบิดจากสภาพการใช้งานปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นจนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุ การกลิ้งแก๊ง หรือการกระทำมั่วร้าย

เช่น ขณะรถยนต์กำลังแล่นอยู่ เกิดยางระเบิดทำให้รถยนต์เสียการทรงตัวพุ่งชนรถที่วิ่งสวนมาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อยางที่เกิดระเบิดขึ้นนั้น เพราะการที่ยางระเบิดมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ แต่บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายของรถยนต์ส่วนอื่นที่เกิดจากอุบัติเหตุ

แต่หากเป็นกรณีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุแล้ว เป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด นอกจากตัวรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะได้รับความคุ้มครองแล้ว ยางที่ฉีกขาดหรือระเบิดก็ยังคงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกัน หรือกรณีที่คนร้ายเอามีดกรีดยางรถยนต์ บริษัทจะต้องให้ความคุ้มครองชดใช้ความเสียหายของยางรถยนต์แม้ว่าตัวรถยนต์จะไม่ได้เสียหายด้วย

อนึ่ง การชดใช้ของบริษัทจะชดใช้ตามสภาพเดิมของยางรถยนต์ที่เกิดความเสียหายในขณะเกิดอุบัติเหตุ

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

กรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย เนื่องจากการขาดการใช้รถยนต์ เช่น จอดรถทิ้งไว้โดยมิได้ใช้งานเป็นเวลานาน ทำให้แบตเตอรี่ หรือยางรถยนต์เสื่อมสภาพ จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ แต่หากการที่ไม่ได้ใช้รถเกิดจากการที่บริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น เป็นเหตุให้รถได้รับความเสียหายเพิ่มขึ้นดังกล่าว บริษัทต้องรับผิดชอบในความเสียหายของแบตเตอรี่ หรือยางรถยนต์นั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายต้องซ่อมแซม ในระหว่างการซ่อม ผู้เอาประกันภัยอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่มีรถยนต์ใช้ ทำให้เสียค่าเช่ารถ ค่าแท็กซี่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้เป็นความเสียหายที่เกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ตามนัยของ 7.5 นี้ ซึ่งจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ ไม่ว่าการซ่อมนั้นเป็นการซ่อมที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้หรือไม่ก็ตาม

แต่หากการขาดการใช้รถยนต์ เกิดจากการนำรถยนต์เข้าซ่อมที่ได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทเป็นผู้ส่งซ่อม และได้ซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น หรือเข้าซ่อมในอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือก โดยความยินยอมของบริษัท และบริษัทเป็นผู้จัดหาอะไหล่ให้ แต่การจัดหาอะไหล่ล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น ส่งผลให้การซ่อมล่าช้าไปด้วย หากเป็นดังเช่นว่ามานี้ ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ได้ โดยเรียกได้เฉพาะส่วนที่ล่าช้าเท่านั้น เช่น โดยปกติทั่วไปความเสียหายนั้นจะซ่อมแล้วเสร็จภายใน 15 วัน แต่บริษัทซ่อมล่าช้า หรือส่งอะไหล่ล่าช้า ทำให้การซ่อมกินเวลาถึง 45 วัน ดังนั้น ความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยจะเรียกร้องจากบริษัทได้ก็คือ การขาดประโยชน์การใช้ในส่วนที่ล่าช้า 30 วัน มิใช่จะเรียกค่าขาดประโยชน์การใช้ทั้ง 45 วันไม่

ปัญหาว่าอย่างไรจึงจะถือว่าล่าช้า จะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป โดยพิจารณาจากขนาดความเสียหาย เปรียบเทียบกับกรณีทั่วไปว่า ความเสียหายขนาดนั้น โดยทั่วไปจะซ่อมแล้วเสร็จภายในกี่วัน หากบริษัทซ่อมแล้วเสร็จช้ากว่านั้น ก็ถือว่าล่าช้าแล้ว

ข้อ 8. การยกเว้นการใช้ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้อรถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.04 ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

8.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ชนยาเสพติด เป็นต้น

ข้อยกเว้นดังกล่าว มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อประโยชน์ในการทำผิดกฎหมายโดยตรงเท่านั้น เช่น ใช้รถไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ชนยาเสพติด แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎหมายอื่น เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสียหายสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น

แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ ที่มีได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้น หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะที่แข่งขันดังกล่าว เป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้

ข้อ 9. การยกเว้นการใช้อื่น ๆ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูง หรือผลัดดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูง หรือถูกผลัดดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

ข้อยกเว้นความเสียหายอันเกิดจากการใช้ลากจูงหรือผลัดดัน หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูงหรือผลัดดันรถคันอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้งานได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม ดังนั้น หากเป็นการลากจูงหรือผลัดดันในกรณีดังกล่าวแล้วเกิดความเสียหายขึ้น กรมธรรม์จะไม่คุ้มครองทั้งรถที่เป็นฝ่ายลาก และรถที่เป็นฝ่ายถูกลาก/ผลัดดัน เว้นแต่รถที่เป็นฝ่ายถูกลาก/ถูกผลัดดันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเช่นกัน

ข้อยกเว้นนี้ไม่นำมาใช้ กรณีรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ ไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วง โดยแท้จริง คือ ไม่มีเครื่องยนต์ และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง หรือเมื่อนำรถที่ทำประกันภัยไว้ลากจูงรถอื่นแล้ว การขับเคลื่อน การห้ามล้อเป็นไปโดยระบบต่อเนื่อง ไม่ว่าตัวลากและตัวถูกลากจะเป็นเจ้าของเดียวกัน หรือต่างเจ้าของกัน จะมีประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถตัวลากและรถที่ถูกลาก แต่หากรถตัวถูกลากมิได้ทำประกันภัยไว้ บริษัทก็รับผิดชอบเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถที่ทำประกันภัยไว้เท่านั้น

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

เงื่อนไขข้อนี้กำหนดเพื่อมิให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นำรถไปใช้ในลักษณะการใช้รถที่มีความเสี่ยงภัยสูงกว่าที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์

หากรายการใช้รถ ในตารางกรมธรรม์ระบุว่า “ใช้ส่วนบุคคล ไม่รับจ้างหรือให้เช่า ” แต่ในขณะเกิดอุบัติเหตุผู้เอาประกันภัยไปใช้รับจ้าง ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ความเสียหายนั้นจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รับจ้างหรือให้เช่า โอกาสเกิดอุบัติเหตุ

สูงกว่าใช้เป็นรถส่วนบุคคล

แต่ถ้าเป็นกรณีเช่ารถยนต์มาใช้ และผู้เช่ามาทำสัญญาประกันภัยในลักษณะการใช้ส่วนบุคคลไม่ถือว่าเป็นการใช้รถนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตาราง

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

หากบุคคลที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดเกิน 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย จนเกิดอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อยกเว้นนี้ นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น หากไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้ว บริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าจะเมาสุราก็ตาม

9.4 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

หากรถยนต์คันเอาประกันภัยถูกขับขี่โดยบุคคลผู้ไม่มีความสามารถในการขับขี่แล้วโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุก็มีมาก ความเสี่ยงภัยในกรณีดังกล่าวสูง กรมธรรม์จึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้ จึงระบุงเว้นความรับผิดชอบไว้ หากผู้ขับขี่รถยนต์ประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ หรือเคยมีใบอนุญาตแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการขับรถยนต์ แต่หากความเสียหายของรถยนต์ มิได้เกิดจากการชน การคว่ำแล้ว เช่น ถูกน้ำท่วมเข้ามาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย จะนำเงื่อนไขนี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้

“ใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ” หมายถึง ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ทุกชนิดทุกประเภท และรวมถึง ใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งด้วย เนื่องจากเจตนารมณ์ถือความสามารถเป็นสำคัญ ฉะนั้น เมื่อมีใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ แล้ว แม้จะผิดประเภทกรมธรรม์ก็ยังคุ้มครอง เช่น มีใบอนุญาตขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ไปขับขี่รถบรรทุก หรือไปขับรถรับจ้างสาธารณะ ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์

ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่อาจนำมาใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ได้ แต่ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สามารถใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมีใช้ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตาม 9.4 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์

อย่างไรก็ตามข้อยกเว้นตาม 9.1 ถึง 9.4 บริษัทไม่อาจนำมาใช้เป็นเหตุปฏิเสธความ

รับผิดชอบความเสียหายของรถยนต์ได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ รถยนต์คันเอาประกันภัย เช่น แดงขับรถยนต์คันเอาประกันภัยจอดติดสัญญาณไฟอยู่ ปรากฏว่ามีรถที่ด่า ขับมาด้วยความเร็วสูง พุ่งชนท้ายรถแดงได้รับความเสียหาย แม้ขณะเกิดเหตุแดงไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ เลยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความเสียหายของรถยนต์ของแดง เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของแดงผู้ขับขี่แต่อย่างใด

ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ บริษัทจะยกเอาเงื่อนไขเกี่ยวกับ ใบอนุญาตขับขี่ตาม 9.4 ขึ้นมาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความเสียหายรถยนต์ที่เกิดขึ้นมิได้ หากรถยนต์นั้นเกิดความเสียหายในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่ว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ เป็นผู้ที่ผ่านการพิจารณาจากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการขับขี่ บริษัทจึงตกลงรับประกันภัยไว้ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่เคยมี ใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม

หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ บริษัทจะชดเชยค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ เกิดไฟไหม้ หรือสูญหายไป

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความสูญหาย ในที่นี้ให้หมายความรวมถึงความเสียหายต่อรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ ที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือเป็นผลมาจากการพยายามกระทำเช่นนั้น

ไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็น การไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่น

ในหมวดนี้ความคุ้มครองการสูญหายของรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นสูญหายไปทั้งคัน หรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดของรถยนต์สูญหาย และไม่ว่าการสูญหายนั้นจะเกิดจากการกระทำของลูกจ้าง หรือของบุคคลอื่น เช่น ผู้ขับขี่ซึ่งระบุชื่อในกรมธรรม์ (เว้นแต่ผู้ขับขี่นั้นเป็นผู้เอาประกันภัย) ก็เป็นความสูญหายที่จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ทั้งสิ้น ส่วนการชดเชย จะชดเชยอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อ 2 ของหมวดนี้

การคุ้มครองความสูญหายนี้ มิได้จำกัดเฉพาะความสูญหายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยัง คุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ด้วย เช่น รถยนต์ถูกลักไป แต่ต่อมาสามารถติดตามเอาคืนมาได้ แต่รถยนต์ที่ได้คืนมามีสภาพความเสียหาย มีร่องรอยการถูกชนมา แม้ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองไว้เฉพาะส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ มิได้ ซื้อความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ไว้ก็ตาม (กรมธรรม์ประเภท 2) ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็ยังคง ได้รับความคุ้มครอง แม้ร่องรอยความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น จะปรากฏชัดเจนว่าเป็นความเสียหายที่มีการชน เกิดขึ้น แต่ก็เป็นการชนที่เป็นผลมาจากการที่รถยนต์ถูกลักไป จึงยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้อยู่

หรือกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้นำรถยนต์ไปจอดตามศูนย์การค้า และเมื่อจับจ่ายซื้อของเสร็จได้กลับมาที่รถยนต์ที่จอดไว้ ปรากฏเห็นคนร้ายกำลังจี้รถยนต์อยู่จึงร้องเรียกให้คนช่วย คนร้ายจึงหนีไป เมื่อไปตรวจสอบปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหาย มีรอยฉลอกของสีที่เกิดจากการรูดแงะกุญแจรถได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นเป็นความเสียหายที่เกิดจากการพยายามลักทรัพย์ของบุคคลอื่น จึงเป็นความเสียหายที่ยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ด้วยเช่นกัน

ความคุ้มครองในหมวดนี้ นอกจากจะคุ้มครองความสูญหายแล้ว ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ด้วย ไม่ว่าไฟที่ไหม้รถยนต์นั้น จะเกิดจากความไม่สมประกอบ หรือการชำรุดบกพร่องของตัวรถยนต์เอง (เป็นการตกลงไว้เป็นอย่างอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 วรรคท้าย) หรือการเกิดไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันแล้วทำให้ไฟไหม้ ก็ถือว่าเป็นความเสียหายจากรถยนต์ไฟไหม้ ซึ่งจะได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม กรณีจะมีปัญหาในการพิจารณาใช้ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น หากเป็นกรรมธรรมประเภทสอง กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุกับรถอื่น ทำให้เกิดไฟไหม้ตามมา หากร่องรอยการชนทั้งหมด ถูกไฟไหม้ด้วย ผู้เอาประกันภัยก็สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองในหมวดนี้ได้ทั้งหมด แต่หากร่องรอยการชนบางแห่งแยกได้ชัดเจนว่า ไม่มีการไหม้ควบคู่ไปด้วยแล้ว ความเสียหายนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง กรณีจึงอาจเป็นไปได้ว่า ความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุในครั้งเดียวกัน จะมีความเสียหายบางส่วนได้รับความคุ้มครอง ความเสียหายบางส่วนก็จะได้ไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อ 2. การชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์

2.1. ในกรณีรถยนต์สูญหาย อันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และยกยอกทรัพย์ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง โดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าความคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์คืนมาแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับชดใช้ไปทั้งหมดให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหายบริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยใช้ค่าใช้จ่ายของบริษัทก่อนคืน

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการใช้สิทธิให้บริษัททราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัท ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งขอใช้สิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ แบ่งเป็น 3 กรณีด้วยกัน คือ

2.1 หากรถยนต์เกิดการสูญหายไปทั้งคัน ไม่ว่าจะเป็นการสูญหายจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยกยอกทรัพย์ โดยลูกจ้างหรือโดยบุคคลอื่นใดก็ตาม ก็จะได้รับค่าคุ้มครองทั้งสิ้น โดยบริษัทจะต้องรับผิดชอบจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ขณะเดียวกัน

ผู้เอาประกันภัยก็มีหน้าที่ที่จะต้องโอนรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่บริษัท สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการโอน ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม หากกรมธรรม์มีการระบุให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับประกันภัยแล้ว (มีการออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.24) บริษัทก็ต้องชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัยนั้นตามส่วนได้เสียก่อน และเช่นเดียวกันผู้รับประกันภัยนั้นก็ต้องโอนรถยนต์ให้แก่บริษัท โดยค่าใช้จ่ายของบริษัทด้วยเช่นกัน

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็สิ้นสุด

เมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว ต่อมาเกิดได้รถยนต์คืนมา บริษัทจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ ภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ในกรณีดังกล่าวผู้เอาประกันภัยมีสิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน แต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องคืนจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ได้รับมาแล้วให้แก่บริษัท ในการขอรับรถยนต์คืนนี้ หากปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทมีหน้าที่ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนส่งคืน บริษัทจะไม่ดำเนินการจัดซ่อม โดยอ้างว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์เป็นความเสียหายที่เกิดจากการชน ซึ่งอยู่ในส่วนความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ไม่ได้ เพราะความคุ้มครองการสูญหายนั้น รวมถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือการยกยอกทรัพย์ด้วย

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องแสดงเจตนาให้บริษัททราบว่าตนประสงค์จะขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.1 หรือสละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.2 แต่หากผู้เอาประกันภัยไม่แสดงเจตนาให้ปรากฏภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

2.2. ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยแล้วแต่กรณี ต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันทีโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าความคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

หากเกิดไฟไหม้ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงแล้ว บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของราคารถยนต์ในขณะที่เกิดอุบัติเหตุ

ขณะเดียวกัน หากรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงนั้น ได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่า

ร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเอาประกันภัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัท ด้วย โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอน ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็ป็นอันสิ้นสุด

2.3. ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิงหรือสูญหาย

บางส่วน บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกัน แทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายหรือสูญหายนั้น ก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อม โดยอยู่กลางกรมการประกันภัยที่นายทะเบียนจัดตั้ง

ข้อจำกัดความรับผิดชอบของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดชอบไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ในกรณีที่รถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ว่าจะให้บริษัทรับผิดชอบชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ก็ให้ดำเนินการจัดซ่อมโดยอยู่กลางกรมการประกันภัยที่นายทะเบียนได้จัดตั้งขึ้น

ส่วนในกรณีที่รถยนต์มิได้สูญหายไปทั้งคัน แต่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์เกิดสูญหายไป บริษัทจะต้องจัดหาอะไหล่ หรืออุปกรณ์ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ประเภท ชนิด และคุณภาพอย่างเดียวกันมาแทนในส่วนที่สูญหายไปนั้น

การซ่อม การจัดหาอะไหล่ทดแทน การชดใช้จำนวนเงินเพื่อความคุ้มครองการสูญหาย ไฟไหม้ ไม่เป็นเหตุให้จำนวนเงินเอาประกันภัยลดลง

อย่างไรก็ตาม หากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซมหรือจัดเปลี่ยน ไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดชอบไม่เกินราคาราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือเท่านั้น

ข้อ 3. การดูแลขนย้าย

เมื่อมีความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากไฟไหม้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุจนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรณีนี้ จะชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริง ในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิด

ขึ้นจากรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ โดยบริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณี แม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุ้มราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อยู่จึงไม่สามารถซ่อมได้ จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อม จึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์

ข้อ 4. การสละสิทธิ

ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของอู่ เมื่อรถยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม โดยการซ่อมนั้นบริษัทมิได้เป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหาย หรือสูญหาย ในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์นั้น แต่หากรถยนต์นั้นได้รับความเสียหายจากการใช้ของบุคคลของอู่แล้ว บริษัทยังคงสงวนสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาจากบุคคลของอู่ นั้น เว้นแต่รถยนต์ได้เข้าซ่อมที่อู่ นั้นตามคำสั่งของบริษัท หรือบริษัทเป็นผู้ให้ความยินยอม เช่น ลูกจ้างยืมรถยนต์จากผู้เอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ได้รับความเสียหาย เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อความเสียหายของรถยนต์ให้แก่ผู้เอาประกันภัยไปแล้ว บริษัทก็จะสละสิทธิไม่ไล่เบี้ยเอาจากลูกจ้างคนนั้น แต่หากลูกจ้างนำรถยนต์ไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทมีสิทธิไล่เบี้ยเอาค่าสินไหมทดแทนที่ตนได้จ่ายไปให้แก่ผู้เอาประกันภัยคืนจากลูกจ้างนั้นได้

ข้อ 5. การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหาย หรือไฟไหม้อันเกิดจาก

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือภัยยกยอกทรัพย์ โดยบุคคลได้รับมอบหมายหรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากการยกยอก หรือลักทรัพย์โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่ครอบครองรถยนต์ตามสัญญาดังกล่าว สามารถจะกระทำได้อย่างง่ายดาย ความเสี่ยงสูง กรมธรรม์จึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้

และเนื่องจากข้อ 5.1 เป็นการยกเว้นความรับผิด การตีความจะต้องตีความโดยเคร่งครัด ฉะนั้น ความสูญหายหรือไฟไหม้อันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ของบุคคลที่ได้รับมอบ หรือครอบครองเฉพาะตามสัญญา 3 ประเภทที่ระบุไว้เท่านั้น ที่จะไม่ได้รับความคุ้มครอง หากเป็นสัญญาอื่น เช่น สัญญาเช่า ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

แต่ในกรณีที่ผู้ลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยใช้กลอุบาย ทำให้ไปทำสัญญาหรือจะทำสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจำนำ และใช้เอกสารเท็จในการทำสัญญา ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับมอบการครอบครองรถยนต์ โดยไม่มีเจตนาจะเช่า เช่าซื้อ หรือจำนำมาแต่เบื้องต้น ถือว่าเป็นการลักทรัพย์โดยใช้กลอุบาย ไม่เข้าข้อยกเว้นดังกล่าว บริษัทจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดรถยนต์สูญหาย หรือเกิดไฟไหม้ขึ้น บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความสูญหาย หรือความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย. 04 ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (เอกสารแนบท้าย ร.ย.01)

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลตามเอกสารแนบท้ายนี้ เป็นความคุ้มครองเพิ่มเติมที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้ โดยจะคุ้มครองความบาดเจ็บของผู้ขับขี่และ/หรือผู้โดยสารซึ่งอยู่ในหรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย (ซึ่งเรียกว่า “ผู้ได้รับความคุ้มครอง”) ซึ่งเป็นผลมาจากอุบัติเหตุ หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครอง

- เสียชีวิต
- สูญเสียมือ เท้า สายตา
- ทุพพลภาพถาวร
- ทุพพลภาพชั่วคราว

(เว้นแต่ความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ ซึ่งก็จะมีจำนวนเงินเอาประกันภัยระบุไว้ในส่วนของความคุ้มครองนั้น)

แม้รถยนต์ไม่เกิดอุบัติเหตุ เพียงแต่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นต่อผู้ได้รับความคุ้มครอง จนเป็นผลให้ผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา หรือทุพพลภาพ เช่น ขณะที่ผู้ขับขี่กำลัง

สตาร์ทรถ ปรากฏว่ามีคนร้ายบุกเข้ามาชิง ทำให้ผู้ขับขี่เสียชีวิตทันทีในรถยนต์นั้น ก็ถือได้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจนเป็นผลให้เสียชีวิต ตามเงื่อนไขความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองนั้น

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล มิใช่การประกันภัยความรับผิด จึงไม่คำนึงว่าความเสียหายที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด และแม้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่ทำให้บริษัทผู้รับประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้หลุดพ้นความรับผิดแต่อย่างใด บริษัทยังคงจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้

สำหรับจำนวนผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร ที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้จะปรากฏอยู่ในตาราง (หรือในเอกสารแนบท้าย ในกรณีซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลัง) โดยผู้ขับขี่และผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้หนึ่งผู้ใด ดังนั้นไม่ว่าผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารนั้นจะเป็นผู้ใดก็ตาม หากเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา หรือทุพพลภาพจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้นั้นอยู่ใน หรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทก็ต้องชำระรับผิดชอบชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองนั้น ๆ ทั้งสิ้น และแม้ว่าการประกันภัยนี้จะเป็นการประกันภัยเพิ่มที่แนบท้ายการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่และผู้โดยสารที่ได้รับความเสียหายนั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ก็ตาม บริษัทก็ยังจะต้องรับผิดชอบต่อผู้ขับขี่นั้นเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้

อนึ่งคำว่า “ผู้โดยสาร” ตามเอกสารแนบท้ายนี้ หมายความว่า บุคคลใด ๆ ที่ตามที่อยู่ในหรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย เว้นแต่ผู้ขับขี่ เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถบรรทุก (Pick Up) บุคคลที่โดยสารอยู่ที่กระบะท้ายก็ถือเป็นผู้โดยสารตามนัยนี้เช่นกัน มิได้จำกัดเฉพาะบุคคลที่โดยสารอยู่ในห้องโดยสารเท่านั้น

หากผู้เอาประกันภัยนอกจากจะซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ยังซื้อความคุ้มครองการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย. 02) ด้วยแล้ว การได้รับค่าสินไหมทดแทนตามเอกสารแนบท้ายนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความคุ้มครองที่จะเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 ได้อีก เช่น นายสัญญาชัชโดยสารรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำ ทำให้นายสัญญาชัชได้รับบาดเจ็บ ต้องตัดเท้าหนึ่งข้างแล้ว นอกจากบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนจำนวน 50% ของจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบชดใช้ตามความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 อีกด้วย

หากขณะเกิดอุบัติเหตุมีผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่ซื้อความคุ้มครองไว้ตามเอกสารแนบท้ายนี้ โดยบางคนได้รับความเสียหาย บางคนไม่ได้รับความเสียหาย บริษัทจะอ้างว่า บุคคลที่ไม่ได้รับความเสียหาย คือบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองไม่ได้ หรือบริษัทจะใช้วิธีการนำเอาจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง มาหารด้วยจำนวนคนที่โดยสารไปทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยว่า แต่ละคนควรได้รับความคุ้มครองเท่าใด บริษัทจึงจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนต่อคนเท่านั้น ก็ไม่ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่นรถบรรทุกซื้อความคุ้มครองผู้ขับขี่ 1 คน ผู้โดยสาร 2 คน แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุมีนายวีระเป็นผู้ขับขี่ และมี

ผู้โดยสารร่วมไปด้วยอีก 5 คน ไปประสบอุบัติเหตุทำให้ผู้โดยสารเสียชีวิต 3 คน นายวีระและผู้โดยสารอีก 2 คนบาดเจ็บเล็กน้อย หากความคุ้มครองตาม ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต 50,000 บาท/คน ในส่วนผู้ขับขี่คือนายวีระ เพียงได้รับบาดเจ็บ จึงไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้ และเมื่อคุ้มครองผู้โดยสารไว้ 2 คน จำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่ออุบัติเหตุครั้งนี้คือ $2 \times 50,000 = 100,000$ บาท เมื่อมีผู้โดยสารมาทั้งสิ้น 5 คน เท่ากับจำนวนเงินคุ้มครองต่อคน $= 100,000/5 = 20,000$ บาท/คน เมื่อมีผู้เสียชีวิต 3 คน บริษัทจึงรับผิดชอบใช้เพียง $20,000 \times 3 = 60,000$ บาท มิได้ บริษัทจะต้องจ่ายเต็มวงเงินคุ้มครอง 2 คน $= 2 \times 50,000 = 100,000$ บาท แล้วให้ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองไปเฉลี่ยตามส่วนกันเอง

ข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 01 นี้ มีเพียง 2 กรณี คือ

1. บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากการกระทำผิดอาชญากรรมสถานหนัก เช่น การใช้รถคันเอาประกันภัยไปปล้นทรัพย์ เป็นต้น แต่ความเจ็บที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย. 01 นี้ จำกัดเฉพาะความบาดเจ็บของผู้ที่ก่ออาชญากรรมนั้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ได้รับความคุ้มครองอื่นที่มีได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับการก่ออาชญากรรมนั้น

2. บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากมหันตภัย เช่น สงคราม การสู้รบ เป็นต้น

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

(เอกสารแนบท้าย ร.ย.02)

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล เป็นการประกันภัยเพิ่มที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้ โดยบริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ เพื่อบุคคลใดซึ่งได้รับความบาดเจ็บทางร่างกาย เนื่องจากอุบัติเหตุในขณะที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับ จะเป็นผลมาจากการกระทำโดยประมาทของผู้ใด

ดังนั้น หากบุคคลใดก็ตามที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในขณะที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย จนเป็นเหตุให้ต้องเข้ารับการรักษายาบาลแล้ว บุคคลนั้นก็สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ตามที่ได้จ่ายไปจริง จากบริษัทผู้รับประกันภัยได้ แม้บุคคลนั้นจะเป็นผู้ขับขี่ที่ใช้ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์สำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ตาม

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 นี้ จะคุ้มครองตั้งแต่บาทแรกของค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ จึงสามารถเลือกได้ว่า ตนจะใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ หรือจะเบิกจากส่วนอื่นก่อนก็ได้ เช่น ผู้เอาประกันภัยขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยมีนายสมรักษ์โดยสารไปด้วย ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำเป็นผลให้นายสมรักษ์ได้รับบาดเจ็บ ต้องเข้ารับการรักษายาบาล แม้ค่ารักษาพยาบาลของนายสมรักษ์เป็นความรับผิดชอบตามกฎหมาย

ของผู้เอาประกันภัยก็ตาม นายสมรักษ์อาจใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากส่วนความคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอก หรือจะเบิกจากเอกสารแนบท้าย ร.ย. 02 นี้ ก็ได้

ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของบริษัทตามเอกสารแนบท้ายนี้ มีเพียงประการเดียว คือ ความบาดเจ็บที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับ เป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมมาจากมหันตภัยเท่านั้น การที่ผู้ขับขี่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ เมาสุรา ฯลฯ ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดชอบได้ บริษัทยังคงผูกพันรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ เต็มจำนวน

การประกันตัวผู้ขับขี่ (เอกสารแนบท้าย ร.ย.03)

เมื่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้ และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา หากมีการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องดำเนินการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้น โดยยื่นหลักประกัน เช่น เงินสด หรือหลักทรัพย์อื่น ตามจำนวนที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลกำหนด (แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้) ทั้งนี้เพื่อที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจะได้พิจารณาปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวเป็นการชั่วคราว

แม้ความเสียหาย หรือความรับผิดชอบที่เกิดจากอุบัติเหตุ นั้น จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลักก็ตาม (เว้นแต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจากมหันตภัย) ก็ไม่กระทบถึงความรับผิดชอบของบริษัทที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาที่ปรากฏในเอกสารแนบท้ายนี้ กล่าวคือ บริษัทยังคงมีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องดำเนินการประกันตัวบุคคลดังกล่าวขึ้น

การที่บริษัททำการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ ในชั้นพนักงานสอบสวน จนกระทั่งพ้นอำนาจของพนักงานสอบสวน ไปอยู่ในอำนาจของพนักงานอัยการ โดยที่ไม่มีการผิดสัญญาประกันแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะรับเงินหรือหลักทรัพย์ที่ตนนำไปวางค้ำจากพนักงานสอบสวนนั้นได้ ฉะนั้นความรับผิดชอบของบริษัทที่จะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่นั้น ในชั้นของพนักงานอัยการ จึงยังคงมีอยู่เต็มวงเงินเอาประกันภัย ในกรณีที่ไปอยู่ในอำนาจของศาล หรือศาลสูงก็เช่นเดียวกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่หลบหนีระหว่างการประกันตัว เป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดชอบใช้เงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันแล้ว จำนวนเงินที่บริษัทได้ชดใช้ไปให้แก่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลนั้น ให้ตกเป็นพับ บริษัทจะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยไม่ได้ และหากต่อมาหลังผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกจับกุมตัว บริษัทก็ไม่มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่จะต้องประกันตัวบุคคลผู้นั้นอีกไม่ว่าในชั้นใด ๆ แม้จำนวนเงินที่บริษัทต้องชดใช้ในฐานที่ผิดสัญญาประกันภัย จะยังไม่เต็มวงเงินเอาประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุแต่ละครั้งก็ตาม

อย่างไรก็ตาม หากเป็นอุบัติเหตุครั้งอื่น แม้จะเป็นผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่คนเดียวกับที่เคยหลบหนีจนเป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดชอบในฐานที่ผิดสัญญาประกันก็ตาม บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่ประกัน

ตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้น ทั้งนี้ เนื่องจากจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตาราง เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ในกรณีบริษัทได้นำเงินสด หรือหลักทรัพย์ไปวางเพื่อประกันตัวผู้ขับขี่ไว้แล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางไว้นั้นต่ำไป พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล จึงเรียกให้วางจำนวนเงิน หรือหลักทรัพย์เพิ่ม หากจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางเพิ่ม เมื่อรวมกับที่วางไว้เดิม ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งแล้ว บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่วางจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ให้ครบตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลเรียกเพิ่ม

เบี้ยประกันภัยและการคำนวณ

สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาต่างตอบแทนที่ผู้เอาประกันภัยและบริษัทต่างเป็นลูกหนี้ และเจ้าหนี้ซึ่งกันและกัน โดยบริษัทมีหน้าที่จะต้องชำระค่าสินไหมทดแทน หรือเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันภัย หากมีวินาศภัยตามที่ระบุไว้ในสัญญาเกิดขึ้น ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็มีหน้าที่จะต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บริษัทเป็นการตอบแทน เงินจำนวนดังกล่าวเรียกว่า “ เบี้ยประกันภัย ”

ดังนั้น เบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของรถ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นที่มาของความเสียหาย ตลอดจนความคุ้มครองที่จะได้รับจากบริษัท ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ได้กำหนดเบี้ยประกันภัยตามประเภทของรถทั้ง 8 ประเภท คือ

1. รถยนต์นั่ง	5. รถพ่วง
2. รถยนต์โดยสาร	6. รถจักรยานยนต์
3. รถยนต์บรรทุก	7. รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ
4. รถยนต์ลากจูง	8. รถยนต์เบ็ดเตล็ด

โดยในรถยนต์แต่ละประเภท จะมีตารางอัตราเบี้ยประกันภัย จำนวน 4 ตาราง ได้แก่ ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน ซึ่งจะกำหนดเบี้ยประกันภัยพื้นฐานในลักษณะที่เป็นช่วง คือ มีขั้นต่ำ ขั้นสูง กล่าวคือ บริษัทจะใช้อัตราเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นต่ำมิได้ ขณะเดียวกันก็จะใช้เบี้ยประกันภัยสูงไปกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นสูงมิได้

โดยเบี้ยประกันภัยพื้นฐานนี้ จะแบ่งตามประเภทของกรรมวิธีว่าเป็นกรรมวิธีประเภทหนึ่ง ประเภทสอง หรือประเภทสาม

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสียหาย ซึ่งในตารางดังกล่าว ได้แยกปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความเสียหายไว้ 6 ปัจจัยด้วยกันคือ

2.1 ลักษณะการใช้รถยนต์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภท และลักษณะการใช้รถยนต์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยนี้แบ่งลักษณะการใช้รถยนต์ออกเป็น ใช้ส่วนบุคคล ใช้เพื่อการพาณิชย์ ใช้รับจ้างสาธารณะ ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ ซึ่งรถที่มีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกัน ก็จะมีอัตราของความเสียหายที่แตกต่างกันไป อัตราการคำนวณเบี้ยประกันภัยจึงแตกต่างกันไปด้วย

2.2 ขนาดรถยนต์(น้ำหนักบรรทุก) ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ เช่น หากเป็นรถยนต์

นั้นก็แบ่งเป็น ขนาดไม่เกิน 2000 CC. กับขนาดเกิน 2000 CC. หรือกรณีเป็นรถยนต์บรรทุก ก็จะแบ่งเป็นขนาดไม่เกิน 4 ตัน ขนาดเกิน 4 ตันแต่ไม่เกิน 12 ตัน และขนาดเกิน 12 ตัน เป็นต้น

2.3 อายุรถยนต์ สำหรับอายุรถยนต์จะมีผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัยเฉพาะต่อการประกันภัยตามกรรมวิธีประเภทหนึ่งเท่านั้น

อายุรถยนต์ที่ระบุ 1 ปี 2 ปี 3 ปี..... หมายถึง อายุรถยนต์ที่ไม่เกิน 1 ปี 2 ปี 3 ปี.....ตามลำดับ ฉะนั้น หากรถยนต์มีอายุ 1 ปี 3 วัน อัตราที่นำมาใช้คำนวณคือ อัตราไม่เกิน 2 ปี (ที่ระบุในตารางนี้ว่า 2 ปี)

2.4 อายุผู้ขับขี่ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น ดังนั้นปัจจัยเรื่องอายุผู้ขับขี่จึงมีเฉพาะรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เท่านั้น

2.5 กลุ่มรถยนต์ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณสำหรับรถยนต์นั่งเท่านั้น ซึ่งจะมีการแบ่งรถยนต์ออกเป็น 5 กลุ่ม โดยอาศัยราคาอะไหล่ และค่าซ่อมเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

2.6 จำนวนเงินเอาประกันภัย ซึ่งจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตารางอัตราเบี้ยประกันภัยนี้ หมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ ในกรณีที่เป็นการกรรมวิธีประเภทหนึ่ง แต่หากเป็นการกรรมวิธีประเภทสอง จะหมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ฉะนั้น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองในส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ จะต้องเท่ากันเสมอ

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

ความคุ้มครองเพิ่มตามตารางนี้ หมายถึงความคุ้มครองในส่วนความรับผิดชอบบุคคลภายนอก ทั้งในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย (บจ.) และความเสียหายต่อทรัพย์สิน(ทส.)

ดังนั้น หากซื้อความคุ้มครองขั้นต่ำของ บจ.(100,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง)และขั้นต่ำของทส. (200,000 บาท/ครั้ง) แล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ตารางนี้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

ตารางนี้จะกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย สำหรับความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย อันได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล การประกันตัวผู้ขับขี่

การคำนวณเบี้ยประกันภัย

สูตรในการคำนวณเบี้ยประกันภัย เป็นดังนี้

เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก = เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (ตารางที่ 1) X ผลคูณของปัจจัยของความเสียหาย (ตารางที่ 2) X อัตราเพิ่มความคุ้มครอง (ตารางที่ 3)

เช่น รถยนต์ TOYOTA COROLLA ป้ายแดง เครื่องยนต์ 1800 CC. เป็นรถที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ผู้เอาประกันภัยประสงค์จะให้คุ้มครอง บจ. 200,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง ทส. 400,000 บาท/ครั้ง คุ้มครองตัวรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ 400,000 บาท

เมื่อรถยนต์ที่เอาประกันภัยเป็นรถยนต์นั่ง ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย จึงต้องพิจารณาจาก ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์นั่ง (กรรมธรรม์ประเภทหนึ่ง) ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ ดังนี้

ตัวอย่าง

เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (สมมติให้ใช้ขั้นต่ำ)	7,500
คุณ ลักษณะการใช้ส่วนบุคคล	100 %
คุณ ขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่า 2,000 CC	98%
คุณ ไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่	100%
คุณ อายุรถยนต์ 1 ปี	100 %
คุณ จำนวนเงินเอาประกันภัย 400,000 บาท	193 %
คุณ กลุ่มรถยนต์ กลุ่ม 4	105 %
คุณ บจ. 200,000 บาท	1.011
คุณ ทส. 400,000 บาท	1.010
ผลลัพธ์(เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก)	15,209

และหากผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่จำนวน 2 คน โดยคนที่มีความเสี่ยงสูงอายุ 18 ปี

เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก	15,209
คุณ ระบุชื่อผู้ขับขี่ อายุ 18 ปี	95%
ผลลัพธ์	14,449

และหากมีการซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายเพิ่มเติม ดังนี้

- ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และทุพพลภาพถาวร ไว้ 7 คน (รวมผู้ขับขี่) โดยคุ้มครองคนละ 50,000 บาท/คน

- ร.ย. 03 การประกันตัวผู้ขับขี่ 100,000 บาท

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 01 = { ผู้ขับขี่ 1 คน $50,000 \times 3/1000$ + ผู้โดยสาร 6 คน $50,000 \times 1.5/1000 \times 6$ } = (150 + 450) = 600 บาท

เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 03 = $0.5\% \times 100,000$ = 500 บาท

รวมเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย = 600 + 500 = 1,100 บาท ฉะนั้นหน้าตารางในส่วนเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายจะปรากฏ ดังนี้

(เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย 1,100 บาท)

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยสุทธิสำหรับการประกันภัยครั้งนี้ คือ $14,449 + 1,100 = 15,549$ บาท ซึ่งเบี้ยประกันภัยสุทธินี้จะเป็นฐานที่ใช้ในการคำนวณอากรและภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

หากการรับประกันภัยดังกล่าว เป็นการต่ออายุการรับประกันภัยและผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% แล้ว ส่วนลด 20% นี้จะต้องคิดคำนวณจากผลรวมของเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก กับเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายหลังหักส่วนลดความเสียหายส่วนแรก ส่วนลดการรับประกันภัยโดยตรง และส่วนลดกลุ่ม (ถ้ามี)

ฉะนั้น ส่วนลดในกรณีนี้ = 20 % X 15,549
= 3,110 บาท

หน้าตารางในส่วนของส่วนลด จะปรากฏดังนี้

ส่วนลด : ความเสียหายส่วนแรก - บาท ประวัติดี 3,110 บาท รวมส่วนลด 3,110 บาท

เบี้ยประกันภัยสุทธิในกรณีนี้ = 14,449 + 1,100 - 3,110 = 12,439 บาท

ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์ประเภทอื่นก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ที่ทำประกันภัยเป็นรถยนต์ประเภทใด ก็ใช้ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยของรถยนต์ ประเภทนั้นในการคิดคำนวณ โดยเริ่มคิดจากเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักก่อน (หากเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ให้เอาอัตราของอายุผู้ขับขี่คุณเป็นตัวสุดท้าย เพื่อหาส่วนต่างของเบี้ยประกันภัยระหว่างการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กับการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ได้)

เมื่อได้เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักแล้ว (คิดตามสูตร เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของลักษณะการใช้รถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของขนาดรถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของกลุ่มรถยนต์ X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความคุ้มครอง X อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของผู้ขับขี่) จึงมาคิดเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย หลังจากนั้นจึงมาคำนวณส่วนลดตามลำดับ ดังนี้

ก. กรณีเอาประกันภัยน้อยกว่า 3 คัน ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้ หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก(ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี (ถ้ามี) หรือ บวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี(ถ้ามี) ผลลัพธ์คือเบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

ข. กรณีเอาประกันภัยตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้แต่ละคัน หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก (ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10% ของเบี้ยประกันภัย บวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี (ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติกลุ่ม (ซึ่งคำนวณจากเบี้ยประกันภัยต่ออายุสัญญาของรถยนต์ทั้งกลุ่มหักด้วยสินไหมที่เกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ ส่วนที่เหลือนำมาเฉลี่ยเป็นส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติกลุ่ม และให้ระบุเบี้ยประกันภัยส่วนลดกลุ่มนี้ในช่องส่วนลดประวัติในหน้าตารางกรมธรรม์) ผลลัพธ์คือเบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

จากผลลัพธ์ก่อนการคำนวณภาษีอากร ตามข้อ ก หรือ ข หากผู้เอาประกันภัย เอาประกันภัยกับบริษัทเองโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนหรือนายหน้า บริษัทสามารถลดส่วนลดเบี้ยประกันภัยตามอัตราสูงสุดไม่เกินอัตราที่นายทะเบียนกำหนด และให้ระบุไว้ในช่องส่วนลดอื่น แล้วจึงนำผลลัพธ์ที่ได้ไปคำนวณภาษีอากร ในกรณีที่มีส่วนลดอื่นดังกล่าว กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทจัดทำไม่ต้องพิมพ์รายการชื่อนายหน้าหรือตัวแทนและห้ามบริษัทจ่ายค่าบำเหน็จ

.....